

مسلل: ۱۸۲۵۴
خرداد ۱۴۰۱

**چارمین گزارش مستند مرکز پژوهش‌های مجلس
در خصوص عملکرد حقوق بشری آمریکا
(با تأکید بر عملکرد سال ۱۴۰۰)**

مرکز پژوهش‌ها
مجلس شورای اسلامی

شماره مسلسل: ۱۸۲۵۴

کدموضوعی: ۲۶۰

شناسنامه گزارش

عنوان گزارش: چهارمین گزارش مستند مرکز پژوهش‌های مجلس در خصوص عملکرد حقوق بشری آمریکا (با تأکید بر عملکرد سال ۱۴۰۰)

نام دفتر: مطالعات سیاسی

تهیه و تدوین: یاسمین مبصری

ناظران علمی: مهدی امیری، مصطفی محمدی رضانی

ویراستار تخصصی: _____

ویراستار ادبی: _____

واژه‌های کلیدی:

۱. حقوق بشر

۲. آمریکا

۳. مکانیسم آفندی

۴. عدالت

تاریخ انتشار: ۱۴۰۱/۳/۲۱

فهرست مطالب

۱	خلاصه راهبردی
۴	خلاصه نموداری
۶	مقدمه
۷	بخش اول - نقض حقوق بشر در سطح داخلی
۷	۱. احترام به ارزش‌های انسانی
۷	۱-۱. حق زندگی و عدم محرومیت از این حق بنا به دلایل سیاسی و غیرقانونی
۱۱	۱-۲. حق عدالت کیفری
۱۳	۱-۳. حق محافظت از شکنجه و هرگونه رفتارهای ظالمانه و تحقیرآمیز
۱۵	۱-۴. حق محافظت از حریم خصوصی
۱۸	۲. حق داشتن آزادی‌های مدنی
۱۸	۲-۱. نقض آزادی بیان و مطبوعات
۱۹	۲-۲. نقض آزادی اجتماعات و انجمن‌های مسالمت‌آمیز
۲۰	۲-۳. نقض حق مشارکت در روند سیاسی
۲۳	۲-۴. نقض حق برابری، عدم تبعیض و سوءاستفاده اجتماعی
۲۸	بخش دوم - نقض حقوق بشر در سطح بین‌المللی
۲۸	۱. تحریم‌های ظالمانه و ناقض حقوق بشر
۲۹	۱-۱. تبعات حقوق بشری نظامی‌گری آمریکا
۳۰	۱-۲. سلب حق امنیت اجتماعی
۳۶	۱-۳. تبعات حقوق بشری حمایت از دولت‌ها و رژیم‌های متخاصم
۳۹	جمع‌بندی
۴۰	منابع و مأخذ

چهارمین گزارش مستند مرکز پژوهش‌های مجلس در خصوص عملکرد حقوق بشری آمریکا (با تأکید بر عملکرد سال ۱۴۰۰)

خلاصه راهبردی

ایالات متحده آمریکا از بزرگ‌ترین ناقضان حقوق بشری در همه ابعاد اعم از داخلی و بین‌المللی است. اما به دلیل نفوذ این کشور، برخی کشورها سکوت در برابر اقدامات ظالمانه و غیرانسانی آمریکا در قبال بشریت را بر منافع خود ارجحیت داده و حقوق بشر را تنها در چارچوب این منافع پیگیری می‌کند. لذا در حال حاضر مقوله حقوق بشر صرفاً ابزاری سیاسی و تبلیغاتی است که به صورت واقع‌گرایانه و عادلانه مورد توجه و بررسی قرار نگرفته است.

لازم به ذکر است در این گزارش مقیاس سنجش عملکرد آمریکا در مواجهه با حقوق بشر، ادعاها و یا تفسیرهایی است که از سوی خود آمریکایی‌ها نسبت به حقوق بشر - فارغ از درستی یا نادرستی آنها - ابراز شده است.

• عملکرد ایالات متحده طی سال ۲۰۲۱ مؤید آن است که این کشور بسان سال‌های گذشته، همچنان در سطوح مختلف و گسترده‌ای به نقض حقوق اساسی و بعضاً اولیه بشری پرداخته است. تا جایی که گزارش‌های متعدد بین‌المللی نیز حتی با نگاه جانبدارانه خود قادر به چشم‌پوشی از برخی اقدامات این کشور مانند کشتار خودسرانه پلیس، اقدامات خودسرانه نظام قضایی و دخالت آن در فجایع انسانی در فلسطین، افغانستان و یمن نبوده‌اند.

• در حالی که بسیاری در آمریکا از نگاه تبعیض‌آمیز مجریان قانون و اقدامات آنها در راستای سلب حق زندگی شهروندان آمریکایی صحبت می‌کنند، آمارها حاکی از آن است که نقض این حقوق فراتر از نگاه نژادی و بیش از هر چیز در چارچوب سوءاستفاده از قدرت مجریان قانون قرار دارد.

• ایالات متحده با داشتن تنها ۵ درصد از جمعیت جهان، ۲۵ درصد از جمعیت زندانی جهان را در اختیار دارد و بزرگ‌ترین زندانبان جهان محسوب می‌شود. شرایط بازداشتگاه‌ها و زندان‌ها از بسیاری جهات ناامن و غیرانسانی است. دولت بایدن نیز همانند دولت‌های پیشین خود برنامه‌های عملیاتی مانند زندان گوانتانامو را همچنان فعال نگه داشته است.

• در حالی که آمریکا به لحاظ قانونی مدعی آزادی اجتماعات مسالمت‌آمیز است، اعتراض‌های سال ۲۰۲۰، ابعاد تازه‌تری از عدم تاب‌آوری و خط قرمزهای دولت آمریکا در تجمعات و حدود دمکراسی را آشکار ساخت و نشان داد که بسته به میزان اعتراض‌ها و قدرت گسترش آن، این حق مدنی نیز در آمریکا حقی مشروط است.

• در ابعاد فردی نیز، بسیاری از نهادهای آمریکایی داده‌ها و اطلاعات شخصی مردم را در اختیار شرکت‌ها و نهادهای دولتی و غیردولتی قرار می‌دهند و از آنها به طرق مختلف بهره‌برداری می‌کنند. قوانین حاکم نیز بیشتر در جهت افکار

- عمومی و اطمینان‌بخشی استفاده می‌شوند اما در واقع ظرفیت بسیار اندکی در حفاظت از حق حریم شخصی افراد دارند.
- همه‌گیری کرونا تبعیضات سیستماتیک موجود در ساختار آمریکا را آشکارتر ساخته، تأثیر دوچندان بر این نابرابری داشته و اقلیت‌های نژادی و قومی، عمدتاً سیاه‌پوستان، لاتین تبارها و جوامع بومی را با افزایش خطر ابتلا به عفونت، بیماری جدی و مرگ ناشی از این بیماری و همچنین اثرات شدید اقتصادی مواجه کرده است.
 - از زمان شروع همه‌گیری کووید-۱۹ و براساس ماده قانونی «عنوان ۴۲»^۱ ایالات متحده اخراج دسته‌جمعی مهاجران و پناهجویانی که قصد عبور از مرزهای زمینی ایالات متحده داشته‌اند را بدون ارزیابی فردی شرایط آنها مجاز دانسته است. اقدامات غیرانسانی دولت آمریکا در قبال پناهندگان، به‌ویژه پناهندگان هایتی که بسیاری از آنها با وضع اسفباری در مرزهای آمریکا روبرو بوده و فاقد حقوق اولیه انسانی مانند آب و غذا بوده‌اند، حتی سبب ابراز نگرانی عمومی از سوی آژانس‌های سازمان ملل متحد و کمیسیون بین‌المللی آمریکایی حقوق بشر نیز شد.
 - در ابعاد بین‌المللی نیز، آمریکا در دو سال اخیر و در اوج همه‌گیری کرونا با افزایش فشارهای تحریمی خود در حوزه‌های سلامت و دسترسی به امکانات پزشکی از این ابزار غیرانسانی به طرق مختلف استفاده و حق زندگی انسان‌های بسیاری را از آنها سلب کرده است.
 - پس از گذشت بیست‌ویک سال از آغاز راهبرد «جنگ علیه ترور» آمریکا، بسیاری از مردم در مناطق جنگی بدلیل زیرساخت‌های آسیب‌دیده و شرایط بد بهداشتی ناشی از جنگ با مشکلات جدی روبه‌رو هستند. آوارگان و بازماندگان حملات در بسیاری از موارد به‌دلیل عدم دسترسی ثابت به مواد غذایی و به‌دلیل جابه‌جایی‌های اجباری، آوارگی، از بین رفتن کسب‌وکار، افزایش آسیب‌پذیری، سوءتغذیه و بیماری جان خود را از دست داده‌اند.
 - در حالی که آمریکا در سال اخیر با شعار حمایت از محیط زیست، به محدودسازی اقدامات کشورهای مختلف و سمت‌وسو دادن به اقدامات جامعه جهانی پرداخته، سهم جنگ‌ها و نظامی‌گری این کشور - به‌عنوان دومین کشور بزرگ آلوده‌کننده جهان - در بیست سال اخیر و هزینه محیط زیستی اقدامات پنتاگون در تسریع روند تغییرات اقلیمی و سلب حقوق اولیه انسانی قربانیان نادیده گرفته شده و این جنایات مورد بازخواست قرار نگرفته است.
 - بنا به آمار و ارقام سازمان ملل در حال حاضر ۸۲.۴ میلیون نفر به‌دلیل جنگ، آزار و اذیت، خشونت، نقض حقوق بشر یا بروز اختلال در کشورشان به‌اجبار جابه‌جا شده‌اند. گزارش‌ها حاکی از این است که تا سال ۲۰۲۱ و قبل از خارج شدن کامل نظامیان آمریکا از افغانستان حدود ۳۶ میلیون نفر براساس برآوردهای رسمی بین‌المللی و حدود دو برابر این رقم براساس برآوردهای غیررسمی، به‌دلیل اقدامات آمریکا، ناچار به جابه‌جایی و ترک محل زندگی‌شان شده‌اند.
 - حمایت آمریکایی‌ها از ماجراجویی سعودی‌ها همچنان مردم یمن را از حقوق اولیه و انسانی خود محروم کرده و دسترسی شهروندان این کشور را به کالاهای اساسی، غذایی و دارویی از طریق حصر بنادر و خطوط هوایی قطع کرده و بدین ترتیب موجب تشدید این فاجعه انسانی شده است. ایالات متحده به‌طور ضمنی با محاصره مردم یمن همراهی کرد و آن را به چالش نکشید و حتی با نیروی دریایی خود در منطقه به پشتیبانی از اقدامات سعودی و اماراتی‌ها پرداخت.
 - جنگ دوازده روزه رژیم غاصب صهیونیستی با مردم غزه در سال گذشته بار دیگر رویکرد ضد حقوق بشری آمریکا در

حمایت از رژیم غاصب و ستمگر صهیونیستی را به گونه‌ای نمایان ساخت که افکار عمومی جهان و حتی شهروندان آمریکایی نیز نتوانستند آن را نادیده بگیرند و در نتیجه، حمایت کورکورانه آمریکا از این رژیم را به شدت محکوم کردند. بدین ترتیب بایدن در عمل نشان داد سیاست‌های وی در قبال هم‌پیمان قدیمی کشورش تفاوت چندانی با دولت‌های پیشین آمریکا ندارد.

• براساس بررسی‌های انجام شده در این گزارش، دولت آمریکا علاوه بر حقوق افراد غیرآمریکایی در کشورهای دیگر، حقوق اولیه و اساسی مردم خود را نیز به ابزاری سیاسی و تبلیغاتی در راستای اهداف سیاستمداران و مقامات این کشور بدل کرده و منزلت و کرامت انسانی آنها را بازچه اقدامات خودسرانه دولت این کشور قرار داده است. از همین رو و در راستای بیانات مقام معظم رهبری مبنی بر ضرورت «مقابله قوی، تهاجمی و متکی بر منطق» در برابر این اقدامات مستکبرانه، لازم است همه کشورها و نهادها و مجامع بین‌المللی دغدغه‌مند در حوزه حفظ کرامت و ارزش‌های انسانی، با افشای اقدامات غیرانسانی آمریکا در دادگاه‌ها و نهادهای بین‌المللی و درخواست پیگیری اقدامات خودسرانه این کشور، به دفاع از حقوق قربانیان این جرائم بپردازند و ماهیت ضدحقوق بشری دولت آمریکا را برملا سازند.

خلاصه نموداری

مصادیق نقض حقوق بشر آمریکا در سطح داخلی
سال ۱۴۰۰-۱۳۹۹

در حیطه احترام به ارزش‌های انسانی

نقض حق حفظ حریم خصوصی

پلتفرم‌های ارتباط جمعی

اقدامات اداره تحقیقات فدرال

اقدامات آژانس امنیت ملی

نقض حق محافظت از شکنجه

اقدامات ضدانسانی در گوانتانامو

نقض حق عدالت کیفری

تبعیض نژادی

وضعیت متهمین نوجوان

نقض حق زندگی

خشونت پلیس

اعدام‌های فراقانونی

در حیطه احترام به ارزش‌های مدنی

نقض حق برابری اجتماعی و عدم تبعیض

وضعیت پناهندگان

تبعیض در اشتغال

تبعیض در نظام سلامت

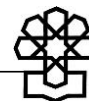
نقض حق مشارکت در روند سیاسی

وضع قوانین برای محدود کردن مشارکت

نقض حق آزادی بیان و تجمعات

محدودیت در اعتراضات و تجمعات

فرهنگ سانسور

مصادیق نقض حقوق بشر آمریکا در سطح بین‌المللی سال ۱۳۹۹-۱۴۰۰

مصادیق

نوع

تحریم دارویی

تحریم اقتصادی

تحریم‌های غیرانسانی و
ظالمانه

کشتار زنان، کودکان و غیرنظامیان

تبعات اجتماعی و امنیتی

تبعات محیط زیستی

نظامی‌گری

جنایات رژیم صهیونیستی
از جمله در جنگ ۱۲ روزه غزه

جنایات رژیم سعودی در یمن

حمایت از دولت‌های متجاوز
و تروریستی

- نقض حق کرامت انسانی
- نقض حق زندگی
- نقض حق امنیت
- نقض حق آزادی
- نقض حق توسعه اجتماعی
- نقض حق مسکن
- نقض حق غذا

مقدمه

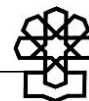
برخلاف آنچه کمتر در مجامع بین‌المللی به آن پرداخته می‌شود، ایالات متحده آمریکا از بزرگ‌ترین ناقضان حقوق بشر در همه ابعاد اعم از داخلی و بین‌المللی است. اما به دلیل نفوذ این کشور، مجامع بین‌المللی سکوت در برابر اقدامات ظالمانه و غیرانسانی آمریکا در قبال بشریت را بر منافع خود ارجحیت داده و حقوق بشر را تنها در چارچوب منافع خود پیگیری می‌کنند. دولت‌های آمریکایی در ادوار متفاوت، از بدو تأسیس این کشور تاکنون، جنایات انسانی بی‌شماری را به بهانه‌های مختلف اعم از تمدن‌سازی، گسترش دموکراسی و آزادی مرتکب شده و حقوق اولیه انسان‌های بسیاری را سلب کرده‌اند. حضرت آیت‌الله خامنه‌ای (مدظله‌العالی)، راه‌حل مواجهه با این اقدامات مستکبرانه را «مقابله قوی، تهاجمی و متکی بر منطق» دانسته‌اند و چارچوب مقابله در همه زمینه‌ها از جمله حقوق بشر، تروریسم و جنایات جنگی در قبال غرب را تبیین سازوکار آفندی در بازخواست این کشورهای مستکبر در قبال اقداماتشان عنوان کرده‌اند.^۱

اولین گام در این راستا می‌تواند تبیین ابعاد گسترده عملکرد ضد حقوق بشری آمریکا در دو سطح داخل این کشور و نیز در سطح بین‌المللی باشد. از جهت دیگر، اقدامات آمریکا در این حوزه علاوه بر گستردگی جغرافیایی، تبعات بلندمدت، ادامه‌دار و تأثیرات مستقیم و غیرمستقیم بسیاری برای همه انسان‌ها دارد. برای مثال تبعات حقوق بشری جنگ‌های بیست سال اخیر آمریکا مانند آوارگی، از بین رفتن زیرساخت‌های اولیه و اجتماعی، همچنان در سال ۲۰۲۱ ادامه داشته است. از طرف دیگر محققان نشان داده‌اند که آمریکا به‌عنوان دومین کشور بزرگ آلوده‌کننده جهان، با اقدامات خودسرانه و نظامی‌گری به تشدید بحران‌های محیط زیستی در جهان پرداخته و روند آن را تسریع کرده است. این درحالی است که این کشور در سال اخیر با شعار حمایت از محیط زیست، به محدودسازی اقدامات کشورهای مختلف و سمت‌وسو دادن به اقدامات جامعه جهانی پرداخته و کمتر برای اقدامات ضد محیط زیستی خود که موجب سلب حق غذا، بهداشت، توسعه و بسیاری دیگر از حقوق اساسی بشری می‌شود، مورد سؤال و بازخواست قرار گرفته است. با توجه به این واقعیات، گزارش حاضر، به‌عنوان چهارمین گزارش مستند مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی از عملکرد حقوق بشری آمریکا، تلاش کرده تا با بهره‌گیری از مستندات ارائه شده در گزارش‌های سازمان‌های حقوق بشری، علمی، بین‌المللی و داخلی، به تبیین گستردگی و عمق اقدامات ضدحقوق بشری پرداخته و بخشی از مصادیق و تبعات ادامه‌دار اقدامات ناقض حقوق بشر گذشته آمریکا و نیز سال ۱۴۰۰ را مورد رصد و بررسی قرار دهد.

لازم به‌ذکر است در این گزارش مقیاس سنجش عملکرد آمریکا در مواجهه با حقوق بشر، ادعاها و یا تفسیرهایی است که از سوی خود آمریکایی‌ها نسبت به حقوق بشر - فارغ از درستی یا نادرستی آنها - ابراز شده است.

همچنین ذکر این نکته حائز اهمیت است که برخی از منابع مورد استفاده در این گزارش هرچند سابقه اتخاذ مواضع سیاسی و غیربی‌طرفانه در قبال وضعیت حقوق بشر در کشورهای ناهمسو با جهان غرب (نظیر جمهوری اسلامی ایران، روسیه و چین) دارند و قاعدتاً منابع کاملاً معتبری به‌حساب نمی‌آیند، اما از آنجا که به‌دلیل حجم بالای موارد نقض حقوق بشر از سوی آمریکا قادر به چشم‌پوشی از مصادیق سیاست‌های ضدانسانی این کشور نبوده‌اند و گزارش‌های

۱. مقام معظم رهبری ۱۹ اسفند ۱۳۹۵. دیدار رئیس اعضای مجلس خبرگان رهبری با رهبر انقلاب.

مستندی در اینباره منتشر کرده‌اند، در گزارش حاضر به آمار و ارقام آنها نیز اشاراتی صورت گرفته است. آنچه در اینجا از اهمیت اساسی برخوردار است موضوع شاخص‌سازی منشور حقوق بشر براساس بیانات مقام معظم رهبری است. حقوق بشر، شامل اصول یا هنجارهای اخلاقی می‌شود که معیارهای خاصی از رفتار انسانی را توصیف و تعیین می‌کند. بر این مبنا همه افرادی که در این دنیا متولد شده‌اند، از حقوقی انسانی برخوردارند که باید با قانون محافظت و به آن ارج نهاده شود. منشور سازمان ملل، شاخص‌های حقوق بشری ملت‌ها را در ۳۰ ماده تعریف می‌کند. این ۳۰ ماده به‌عنوان ۳۰ حقوق اساسی و اولیه بشری مانند حق زندگی، حق آموزش، حق سازماندهی، حق رفتار عادلانه و موارد دیگر شناخته می‌شوند. از آنجایی که آمریکا در بسیاری از موارد بیش از یک قانون حقوق بشری را نقض کرده، بررسی موردی صرف، ذیل این قوانین و به‌صورت جداگانه، پوشش‌دهنده تمامی اقدامات ناقض حقوق بشری این کشور نخواهد بود. از سوی دیگر، مطابق با بیانات مقام معظم رهبری، حقوق بشری که غرب می‌گوید بر مبنای غلطی تنظیم شده و باید حقوق بشر اسلامی با پایه‌های متقن و عقلانی در افکار عمومی جهان و مجامع حقوقی تبیین و پیگیری^۱ شده و ابعادی در اولویت قرار گیرند که شامل «پرونده‌های حل‌نشده، تمام‌نشده و نیمه‌کاره‌مانده که بعضی‌ها اصلاً از اوّل هم دنبال نشده» گردد.^۲ از همین حیث و در راستای بیانات مقام معظم رهبری، گزارش حاضر با تبیین و بازتعریف شاخص‌ها به اقدامات کمتر پرداخته شده و حائز اهمیت ناقض حقوق بشری آمریکا و ارزیابی مصداقی این موارد در چارچوب تعریف شده پرداخته است.

بخش اول - نقض حقوق بشر در سطح داخلی

۱. احترام به ارزش‌های انسانی

۱-۱. حق زندگی و عدم محرومیت از این حق بنا به دلایل سیاسی و غیرقانونی

حق زندگی، از حقوق اساسی انسانی و بخش لاینفک همه معاهدات بشری است. این حق دولت‌ها را موظف می‌کند تا از کشتن خودسرانه افراد تحت صلاحیت قضایی خود اجتناب کنند. یکی از مصادیق نقض حق زندگی، اعدام‌های فراقانونی^۳ است که در چارچوب کشتارهای «مرتکب شده، اغماض شده و یا تحت فرمان^۴» دولت‌ها تعریف می‌شود.^۵ در موارد مشخصی مانند دفاع مجری قانون از خود یا اجرای حکم قضایی اعدام پس از گذراندن روال قضایی، این اقدام از حقوق دولت در قبال افراد متخلف محسوب می‌شود. اما همچنان مسئله اعدام و چگونگی اجرای این حکم در شرایطی

۱. مقام معظم رهبری (۹ تیر ۱۳۹۵) دیدار رئیس و مسئولان قوه قضائیه با رهبر.

Retrieved from <https://farsi.khamenei.ir/news-content?id=33645>

۲. مقام معظم رهبری (۲ خرداد ۱۳۹۷) بیانات در دیدار مسئولان نظام.

Retrieved from <https://farsi.khamenei.ir/speech-content?id=39655>

3. Extra Judicial

4. Committed, Condoned or Acquiesced

5. Iceland Human Rights Center. (2021, January 18). The Right Not to be Arbitrarily Killed by the State. Retrieved from Iceland Human Rights Center: <https://www.humanrights.is/en/human-rights-education-project/comparative-analysis-of-selected-case-law-achpr-iachr-echr-hrc/the-right-to-life/the-right-not-to-be-arbitrarily-killed-by-the-state>

مورد تأیید معاهدات حقوق بشری است که مختص جرائم کیفری عمدی و ماحصل فرایندی قضایی و عادلانه باشد.

۱-۱-۱. تیراندازی‌های مرگبار پلیس آمریکا

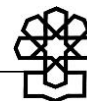
در سال ۲۰۱۵، واشنگتن پست شروع به ثبت موردی تیراندازی‌های خودسرانه افسران پلیس در حال انجام وظیفه در ایالات متحده کرد. در آن زمان بیش از ۵۰۰۰ مورد تیراندازی از این دست توسط این نشریه به ثبت رسید. در سال گذشته نیز بنا به بررسی‌های همین نشریه، ۹۰۴ نفر در آمریکا هدف گلوله پلیس قرار گرفته و کشته شده‌اند، رقمی که طی پنج سال گذشته ثابت مانده و تغییری نکرده است. بررسی‌های غیررسمی انجام شده توسط نهادهای مردمی نیز حاکی از آن است که مردان اکثریت قریب به اتفاق - بیش از ۹۵ درصد - افرادی را تشکیل می‌دهند که در آمریکا توسط پلیس کشته و به آنها تیراندازی می‌شود. بیش از نیمی از این قربانیان بین ۲۰ تا ۴۰ سال سن دارند. تیراندازی پلیس در همه ایالت‌ها به‌ویژه در شهرهایی که جمعیت متمرکزتری دارند، اتفاق افتاده و محدود به چند ایالت خاص نبوده است. ایالت‌هایی که بیشترین میزان تیراندازی را داشته‌اند، نیومکزیکو، آلاسکا و اوکلاهما هستند.^۱ تحقیقات واشنگتن پست نشان داد که این آمار نیز تقریبی است زیرا اداره تحقیقات فدرال آمریکا^۲ بیش از نیمی از تیراندازی‌های خودسرانه پلیس را به احتساب نمی‌آورد. این مرکز دلیل اصلی را داوطلبانه بودن گزارش‌دهی توسط ادارات پلیس (در قالب خوداظهاری) و کوتاهی بسیاری از ادارات در انجام این کار دانسته است.

به همین دلیل امکان اینکه این رقم بالاتر از رقم مستند باشد بسیار زیاد است. گزارش‌های مردمی این رقم را ۱۱۲۶ نفر در سال ۲۰۲۰ گزارش کرده‌اند. از این تعداد ۹۶ درصد در اثر تیراندازی پلیس کشته و مابقی با حملات فیزیکی و وسایل نقلیه پلیس جان خود را از دست داده‌اند. تنها در ۱۶ مورد از این موارد، یعنی ۱ درصد از کل خشونت‌ها، افسران پلیس متهم و دادگاهی شدند. اکثر قتل‌ها با واکنش پلیس به جرائم مشکوک غیرخشونت‌آمیز یا مواردی که هیچ جنایتی گزارش نشده بود، شروع شده است. از رقم ۱۱۲۶ نفر کشته شده، ۱۲۰ نفر پس از توقف پلیس به دلیل تخلفات رانندگی، ۹۷ نفر پس از پاسخ پلیس به گزارش‌هایی مبنی بر رفتارهای نامعقول یا داشتن یک بحران سلامت روانی کشته شده‌اند. نیمی از این افراد نیز مسلح بوده‌اند.^۳ همچنین براساس نقشه ۱ طی سال ۲۰۲۱، پلیس آمریکا تنها در پانزده روز شهروندان را مورد هدف گلوله قرار نداده و در باقی ایام سال به‌طور میانگین روزانه حق زندگی سه شهروند آمریکایی را از آنها گرفته است.

1. The Washington Post. (2021). 904 People have been Shot and Killed by Police in the Past Year. The Washington Post.

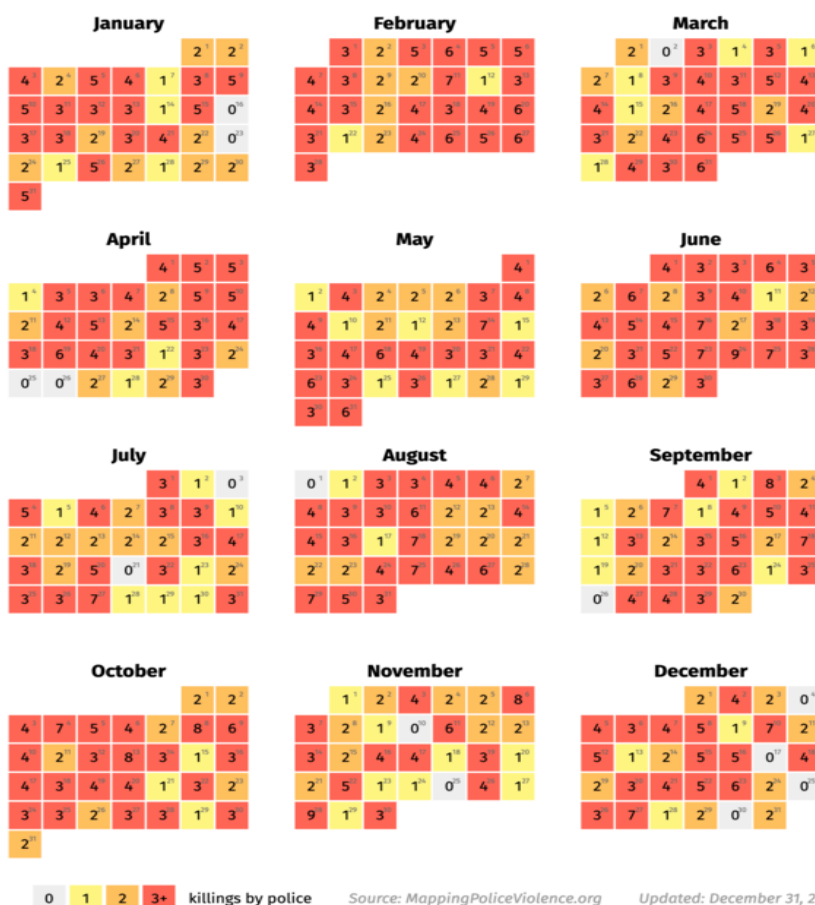
2. FBI

3. Monck, A., Hammond, M., Emerson, J., & Phares, K. (2020). 2020 Police Violence Report. Mapping Police Violence.

نقشه. تعداد افراد کشته شده توسط پلیس آمریکا در کل روزهای سال ۲۰۲۱

There were only 15 days in 2021 where police did not kill someone

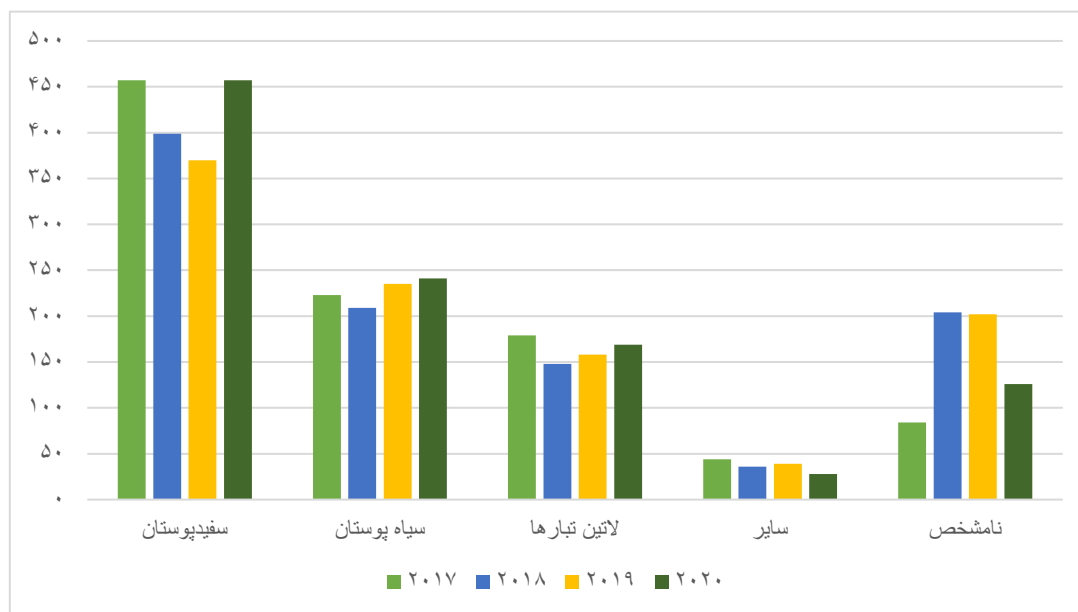
طبق نقشه در سال ۲۰۲۱ تنها ۱۵ روز پلیس آمریکا مرتکب کشتار خودسرانه نشده است.

در حالی که بسیاری در آمریکا از نگاه تبعیض‌آمیز مجریان قانون و اقدامات آنها در راستای سلب حق زندگی شهروندان صحبت می‌کنند، آمارها حاکی از آن است که نقض این حقوق فراتر از نگاه نژادی و بیش از هر چیز در چارچوب سوءاستفاده از قدرت مجریان قانون قرار دارد. براساس گزارش انجمن ملی پیشرفت رنگین‌پوستان^۱، خشونت پلیس در سال‌های اخیر علاوه بر سیاه‌پوستان، بسیاری از سفیدپوستان را نیز شامل شده است. اما سیاه‌پوستان آمریکایی که تنها حدود ۱۳ درصد جمعیت آمریکا را تشکیل می‌دهند در قیاس با سفیدپوستان که ۶۰ درصد این جمعیت را شامل می‌شوند، در مقیاس جمعیتی آسیب بیشتری دیده‌اند.^۲ نمودار ۱ آمار تعداد افرادی که پلیس آمریکا از سال ۲۰۱۷ تا ۲۰۲۱ براساس نژادپرستی کشته شده‌اند را نشان می‌دهد. همان‌طور که مشخص است آمار تیراندازی‌های مرگبار در دو سال ۲۰۱۷ و ۲۰۲۰ - که اوج اختلاف‌های سیاسی و نارضایتی‌های مردمی در آمریکا بوده - بسیار بالاتر از سال‌های دیگر است.

1. Naacp

2. NAACP. (2022, January 18). Criminal Justice Fact Sheet. Retrieved from NAACP: <https://naacp.org/resources/criminal-justice-fact-sheet>

نمودار ۱. تعداد افراد کشته شده به صورت خودسرانه و بدون توجیه کیفری توسط پلیس آمریکا

نمودار ۱. تعداد افراد کشته شده به صورت خودسرانه و بدون توجیه کیفری توسط پلیس آمریکا از سال ۲۰۱۷ تا ۲۰۲۰ نشان می‌دهد. تنها در سال ۲۰۲۰، حدود ۱۰۲۱ نفر و از این تعداد، ۴۵۷ سفیدپوست، ۲۴۱ سیاه‌پوست، ۱۶۹ لاتین‌تبار و ۱۵۴ فرد دیگر توسط پلیس کشته شده‌اند.

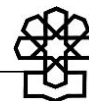
۲-۱-۱. اعدام‌های خودسرانه و غیرانسانی

سازوکار مجازات اعدام در ایالات متحده یکی دیگر از موارد آشکار نقض حقوق بشر است. این سیستم بسیاری از اعدام‌ها را به شیوه‌ای خودسرانه و تبعیض‌آمیز و بدون اعطای مجوز صدور حکم در فرایندی ناعادلانه انجام می‌دهد. علاوه بر روند، چگونگی و روش‌های اتخاذ شده برای اعدام نیز از اقدامات ظالمانه، غیرانسانی و تحقیرآمیز بوده و حتی نوعی شکنجه محسوب می‌شود.^۱ مجازات اعدام و چگونگی اجرای آن در ایالات متحده رویه‌ای ثابت نداشته و در ادوار متفاوت تاریخ این کشور با تحولات بسیاری روبه‌رو بوده است. اما همچنان در قرن حاضر و سال‌های اخیر در بسیاری از نقاط این کشور شرایط اسفبار مشابهی وجود دارد. محکومان به این حکم دهه‌ها در زندان‌های آمریکا در شرایط غیرانسانی در انتظار اجرای حکم اعدام خود هستند. چنین روندی به تنهایی در چارچوب‌های قوانین بین‌المللی به‌منزله نوعی شکنجه محسوب می‌شود. گزارش مرکز اطلاع‌رسانی مجازات اعدام^۲ در مورد شیوه‌های حبس محکومان به اعدام نشان می‌دهد که حداقل ۱۳۰۰ زندانی بیش از دو دهه است که با نقض تعهدات حقوق بشر توسط آمریکا، با حکم اعدام در این کشور زندانی هستند.^۳

1. ACLU. (2022, January 18). Human Rights and the Death Penalty, Retrieved from ACLU: <https://www.aclu.org/issues/human-rights/human-rights-and-death-penalty#:~:text=The%20U.S.%20death%20penalty%20system,degrading%20treatment%20and%20even%20torture.>

2. Death Penalty Information Center (DPIC)

3. DPIC (2020). DPIC Report At Least 1,300 Prisoners are on US Death Rows in Violation of US Human Rights Obligations. June.

در سال‌های اخیر، نیومکزیکو (۲۰۰۹)، ایلینوی (۲۰۱۱)، کانکتیکات (۲۰۱۲)، مریلند (۲۰۱۳)، نیوهامپشایر (۲۰۱۹)، کلرادو (۲۰۲۰) و ویرجینیا (۲۰۲۱) قانوناً مجازات اعدام را لغو کرده‌اند^۱ و آن را با حکم حبس ابد بدون امکان آزادی مشروط جایگزین کرده‌اند. اما در ۲۹ ایالت دیگر همچنان این حکم اجرا می‌شود. اعدام با تزریق سمی همچنان روش اصلی اعدام در ۲۸ ایالت از ۲۹ ایالتی است که حکم اعدام را اجرا می‌کنند. کارولینای جنوبی در سال ۲۰۲۱، استفاده از روش تزریق به‌عنوان روش اصلی اعدام را کنار گذاشت و روش برق‌گرفتگی را شیوه اصلی اجرای حکم اعدام در ایالت خود در نظر گرفت. علاوه بر کارولینای جنوبی، ۱۵ ایالت دیگر دارای روش ثانویه اعدام هستند که طبق قانون مجاز است. قوانین آلاباما، آرکانزاس، می‌سی‌سی‌پی، نیوهامپشایر، اوکلاهاما، تنسی، یوتا و وایومینگ در صورتی که تزریق کشنده خلاف قانون اساسی و/یا در دسترس نباشد، گزینه ثانویه‌ای را ارائه می‌دهد.^۲ روش‌های ثانویه اعدام شامل برق‌گرفتگی، گاز کشنده، حلق‌آویز کردن، هیپوکسی نیتروژن و جوخه تیراندازی است. کالیفرنیا با ۴۲۹ زندانی در انتظار اعدام برای ۲۰ سال یا بیشتر، بیشترین موارد نقض حقوق بشر را در میان همه ایالت‌های آمریکا داشته است. فلوریدا با ۱۹۲ زندانی محکوم به اعدام که بیش از ۲۰ سال در زندان بوده‌اند و کارولینای شمالی با ۹۵ سال در دو رتبه بعدی قرار دارند.^۳ اگرچه اعدام به‌عنوان یک مجازات برای جرائم خاص پذیرفته شده است ولی در آمریکا این موضوع از دو حیث نقض حقوق بشر محسوب می‌شود. نخست از جنبه شرایط غیرانسانی افراد در زندان‌ها از زمان صدور حکم اعدام تا اجرای آن و دیگر از لحاظ اعدام‌های تبعیض‌آمیزی که در فرآیند ناعادلانه انجام می‌شود.

۲-۱. حق عدالت کیفری

سیستم عدالت کیفری آمریکا - از پلیس و پیگرد قانونی گرفته تا مجازات - نیز به لحاظ ساختاری دچار بی‌عدالتی‌هایی مانند نابرابری‌های نژادی، مجازات‌های بیش از حد خشن، و سیاست‌های مواد مخدر و مهاجرت که به‌طور نامناسبی بر جرم‌نگاری تأکید دارند، می‌باشد. ایالات متحده با داشتن تنها ۵ درصد از جمعیت جهان، ۲۵ درصد از جمعیت زندانی جهان را در اختیار دارد و بزرگ‌ترین زندانبان جهان محسوب می‌شود. سیاست‌های خاص این ساختار تأثیر شدیدی بر جوانان، اقلیت‌های نژادی یا جمعیت‌های کم‌درآمدی که متهم یا قربانی جرائم شده‌اند، داشته است. شرایط بازداشتگاه‌ها و زندان‌ها از بسیاری جهات ناامن و غیرانسانی است. در سال ۲۰۲۰، یکی از بدترین موارد شیوع ویروس کووید-۱۹ در بازداشتگاه‌ها و زندان‌ها این کشور رخ داد، به‌طوری‌که تست بیش از ۱۶۹۲۸۶ نفر در زندان مثبت بود و حداقل ۱۳۶۳ نفر تا نوامبر آن سال جان خود را از دست دادند.^۴ یکی از علل اصلی رخ دادن چنین فجایعی فقدان اقدامات و سازوکارهای ایمنی و بهداشتی متناسب در این زندان‌هاست، مکان‌هایی که تنها بخشی از ساختار ناقص حقوق بشری نظام عدالت کیفری آمریکا را تشکیل می‌دهند.

1. NCSL (2021, August 11). States and Capital Punishment. Retrieved from National Conference of State Legislatures: <https://www.ncsl.org/research/civil-and-criminal-justice/death-penalty.aspx>

2. Also NCSL (2021, August 11). States and Capital Punishment.

3. DPIC (2020). DPIC Report -- At Least 1,300 Prisoners are on US Death Rows in Violation of US Human Rights Obligations. June.

4. HRW. (2022, January 18). United States Events of 2020. Retrieved from Human Rights Watch: <https://www.hrw.org/world-report/2021/country-chapters/united-states#>

۱-۲-۱. کودکان و نوجوانان در عدالت کیفری

براساس قوانین آمریکا، کودکان و نوجوانان متهم به جرائم خاص، بدون در نظر گرفتن سن آنها، به دادگاه‌های بزرگسالان فرستاده می‌شوند. چنین قوانینی در حالی اجرا می‌شود که سازوکار جداگانه‌ای برای رسیدگی به تخلفات نوجوانان در دادگاه‌های مخصوص این گروه سنی وجود دارد. در واقع وجود یک سیستم کیفری مجزا خود حاکی از تفاوت ماهیت قضایی مجرمان و محکومان نوجوان و بزرگسال است. اما برخی از قوانین آمریکا با سازوکارهای خود این سیستم نیز در تناقض هستند و در چارچوب‌های ناقض حقوق بشری و غیرعادلانه‌ای به بررسی کیفرها می‌پردازند. نوجوانان آمریکایی به زندان‌های بزرگسالان منتقل و با شرایط سخت و خصمانه‌ای روبه‌رو می‌شوند. براساس مطالعه‌ای که مایکل جی فلاهرتی^۱، محقق انجمن تحقیقات اجتماعی^۲ در دانشگاه ایلینویز انجام داده، نرخ خودکشی برای نوجوانان در مراکز بزرگسالان ۷/۷ برابر بیشتر از زندان‌های ویژه نوجوانان است.^۳ این خودکشی‌ها اغلب پس از وقوع تخلفات مانند انواع تجاوز به‌ویژه تجاوز به عنف رخ می‌دهد.^۴

۱-۲-۲. تبعیض نژادی در عدالت کیفری

تبعیض رفتاری براساس نژاد در سازوکار عدالت کیفری آمریکا مستند شده و از بطن تعریف و نگرش این سیستم از فرد بزهکار و فعالیت مجرمانه آغاز می‌شود. اختیاراتی که به کارگزاران قضایی این کشور داده شده نیز موجب سوءاستفاده در این زمینه و اعمال هرچه بیشتر تعصبات نژادی شده است. از آنجاکه هر تصمیم‌گیری قضایی در آمریکا می‌تواند به‌عنوان مبنا و پایه تصمیم‌گیری بعدی در نظر گرفته شود، تصمیمات تبعیض‌آمیز گرفته شده توسط قضات در دادگاه‌های این کشور شرایط نابسامانی را برای رنگین‌پوستان ایجاد کرده و موجب عمیق شدن ناعدالتی کیفری در این سیستم شده است. گزارش‌ها حاکی از آن است که با توجه به فقدان یا تعداد اندک قضات رنگین‌پوست به‌نظر می‌رسد این روند بی‌عدالتی و نقض حقوق شهروندان رنگین‌پوست آمریکایی همچنان ادامه داشته باشد.

براساس گزارش^۵ «مرکز برنان برای عدالت»^۶ در سال ۲۰۲۱، در ۲۸ ایالت که در برخی، رنگین‌پوستان حداقل ۲۰ درصد از جمعیت را تشکیل می‌دهند هیچ قاضی رنگین‌پوستی وجود ندارد. در ۴۰ ایالت هیچ قاضی لاتین‌تبار، در ۴۴ ایالت هیچ قاضی آمریکایی آسیایی‌تبار و در ۴۷ ایالت هیچ قاضی از نژاد بومیان آمریکا وجود ندارد. در همه دادگاه‌های عالی ایالتی، فقط ۱۷ درصد از قضات سیاه‌پوست، لاتین‌تبار، آسیایی آمریکایی یا بومی آمریکا هستند. این در حالی است که به‌طور کلی، رنگین‌پوستان تقریباً ۴۰ درصد از جمعیت ایالات متحده را تشکیل می‌دهند. براساس این گزارش در قیاس با سال ۲۰۲۰، تغییرات نسبتاً کمی در جمعیت‌شناسی کلی دادگاه وجود داشته است. از طرفی دیگر بنا به گزارش دیده‌بان حقوق بشر در مورد آمریکا در سال ۲۰۲۰، بسیاری از حوزه‌های قضایی به‌جای پرداختن به

1. Michael G. Flaherty

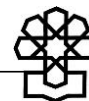
2. Community Research Forum

3. Human Rights Advocates. (n.d.). Enforcing the Rights of Children in the Juvenile Justice System. Human Rights Advocates.

4. Human Rights Advocates. (n.d.). Enforcing the Rights of Children in the Juvenile Justice System

5. Adelstein, J., & Bannon, A. (2021). State Supreme Court Diversity — April 2021 Update. Brennan Center for Justice.

6. Brennan Center for Justice

مشکلات فقر یا سلامتی که به جرم و جنایت کمک می‌کند، بر سیاست لزوم وجود پلیس تهاجمی در جوامع فقیر و اقلیت تمرکز می‌کنند. امری که به چرخه معیوب حبس رنگین‌پوستان بدون ادله محکم و نیز به خشونت پلیس دامن زده است. ایالات متحده همچنان از نظر آمار زندانی شدن در جهان پیشتاز است. سیستم قضایی آمریکا تقریباً ۲.۳ میلیون نفر را در ۱۸۳۳ زندان ایالتی، ۱۱۰ زندان فدرال، ۱۷۷۲ مرکز اصلاح و تربیت نوجوانان، ۳۱۳۴ زندان محلی، ۲۱۸ بازداشتگاه مهاجرت و ۸۰ زندان سرخپوستان، زندان‌های نظامی، مراکز تعهد مدنی، بیمارستان‌های روان‌پزشکی و زندان‌های ایالتی نگهداری می‌کند.^۱ بسیاری از افراد در سیستم حقوقی کیفری همچنان با جریمه‌ها و هزینه‌های اخاذی، و همچنین محرومیت از دسترسی به کمک‌های عمومی، مسکن عمومی و حق رأی مواجه هستند. در حالی که نرخ نسبی حبس در دهه گذشته به‌طور پیوسته کاهش یافته است، اقلیت‌های رنگین‌پوست در ایالت تگزاس، همچنان بیشتر از سفیدپوستان در زندان هستند.

۳-۱. حق محافظت از شکنجه و هرگونه رفتارهای ظالمانه و تحقیرآمیز

آمریکا پس از حادثه یازده سپتامبر، برخی قوانین و ممنوعیت‌های بلندمدت شکنجه، سیاست‌های سیستماتیک در خصوص انواع شکنجه - اعم از فیزیکی و روانی - را به اجرا گذاشته است. براساس گزارش سازمان پزشکان برای حقوق بشر^۲، سازمان سیا بعد از یازده سپتامبر ۲۰۰۱، اقدامات غیرقانونی و غیراخلاقی بسیاری در حوزه شکنجه و تحقیقات در این حوزه روی افراد مختلف انجام داده است.^۳ در این گزارش، محققان PHR به نقش روانشناسی چون جیمز میچل و بروس جیسون، در اقدامات غیرانسانی سازمان مرکزی اطلاعات آمریکا^۴ و افشای برنامه تحقیقاتی می‌پردازند که در آن تکنیک‌های شکنجه را طراحی و به‌کار می‌برند و داده‌هایی را درباره آثار شکنجه جمع‌آوری می‌کنند. سازمان مرکزی اطلاعات آمریکا بیش از ۸۰ میلیون دلار برای توسعه روش‌های «بازجویی پیشرفته» به این دو فرد پرداخت کرده بود.^۵ جیمز میچل، روانشناس سابق سازمان مرکزی اطلاعات آمریکا نیز در اعترافات خود برای نخستین بار در سال ۲۰۲۰، دریچه جدیدی از سوءاستفاده‌های وحشیانه دولت آمریکا از زندانیان و قربانیان گشود و با اذعان بر اینکه «دوباره نیز این اقدامات را انجام خواهد داد»، مهر تأییدی بر گزارش‌های پیشین سازمان پزشکان برای حقوق بشر زد.^۶ هیچ یک از مقامات آمریکایی تا به حال مسئول ایجاد، صدور مجوز یا اجرای برنامه‌های مخفی بازداشت و شکنجه سازمان مرکزی اطلاعات شناخته نشده و مورد بازخواست قرار نگرفته‌اند. از طرف دیگر نه‌تنها گزارش‌ها و اسناد در این

1. Sawyer, W., & Wagner, P. (2020, March 24). Mass Incarceration: The Whole Pie 2020. Retrieved from Prison Policy Initiative: <https://www.prisonpolicy.org/reports/pie2020.html>

2. Physicians for Human Rights

3. PHR. (2022, February 20). Papers and Reports on US Torture. Retrieved from Physicians for Human Rights: <https://phr.org/issues/torture/prevention/papers-and-reports-on-u-s-torture/>

4. Central Intelligence Agency

5. Chappell, B. (2017, August 17). Psychologists Behind CIA 'Enhanced Interrogation' Program Settle Detainees' Lawsuit. Retrieved from NPR: <https://www.npr.org/sections/thetwo-way/2017/08/17/544183178/psychologists-behind-cia-enhanced-interrogation-program-settle-detainees-lawsuit>

6. Rosenberg, C. (2020, January 21). Architect of C.I.A. Interrogation Program Testifies at Guantánamo Bay. Retrieved from The New York Times: <https://www.nytimes.com/2020/01/21/us/politics/guantanamo-bay-interrogation.html>

حوزه در اختیار مردم آمریکا قرار نگرفته بلکه جوزف بایدن، رئیس‌جمهور فعلی آمریکا، به‌صراحت با اشاره به این اقدامات در گزارش‌های دادگاه کیفری بین‌المللی در خصوص جرائم حقوق بشری صورت گرفته در افغانستان مخالفت کرده است.^۱ گزارش حاضر به‌اختصار به شرح شرایط فعلی زندان گوانتانامو می‌پردازد.

۱-۳-۱. گوانتانامو

با گذشت دو دهه پس از حملات ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ و ورود اولین مظنونان تروریست در خلیج گوانتانامو در ۱۱ ژانویه ۲۰۰۲، بسیاری ممکن است جزئیات سوءاستفاده‌های سیستماتیک سازمان مرکزی اطلاعات آمریکا و ارتش این کشور علیه افراد بازداشت شده در چارچوب «جنگ علیه ترور» را به یاد نیاورند. سازمان مرکزی اطلاعات آمریکا با مشارکت حدود ۵۴ دولت، به‌طور مخفیانه حداقل ۱۱۹ تبعه خارجی را از کشورهای متفاوت در سایت‌های سیاه^۲ این نهاد به‌صورت انفرادی بازداشت و مورد بازجویی قرار داده است.^۳ حداقل ۳۹ نفر از مردان بازداشت شده، تحت «غرق مصنوعی»، «دیوار کشیدن»، «تنفییه غذایی» -نوعی تجاوز به‌عنف- و سایر اشکال شکنجه قرار گرفتند.^۴ ارتش ایالات متحده همچنین هزاران زندانی امنیتی مسلمان و اسیران جنگی خارجی را -از جمله برخی زنان و پسران- تحت فشار جسمی و سوءاستفاده روانی در مراکز بازداشت خود در زندان‌های خارج از آمریکا از جمله ابوغریب عراق و پایگاه دریایی خود در گوانتانامو نگه داشته است.^۵ بنا به گزارش‌های رسمی تا اواخر سال ۲۰۲۱، همچنان ۳۹ نفر از مردان و پسران زندانی شده طی سال‌های ۲۰۰۲ تا ۲۰۰۸، در گوانتانامو تحت بازداشت آمریکا قرار داشته‌اند.^۶ ۲۷ نفر از کسانی که باقی مانده‌اند هرگز محاکمه نشده‌اند. بسیاری از آنها امکان دسترسی به مراقبت‌های پزشکی کافی و حتی سوابق پزشکی خود را نیز ندارند. محاکمه‌های کمیسیون گوانتانامو، نشان می‌دهد که دولت بایدن همانند دولت‌های پیشین خود، هیچ برنامه‌ای برای تعطیل کردن این برنامه‌های عملیاتی ندارد.^۷

1. Tayler, L., & Epstein, E. (2022). Legacy of the "Dark Side": The Costs of Unlawful US Detentions and Interrogations Post-9/11. Brown University: Watson Institute.

۲. Black Sites: جایی است که در آن عملیات سیاه یا پروژه سیاه ناشناخته انجام می‌شود.

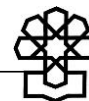
3. Tayler, L., & Epstein, E. (2022). Legacy of the "Dark Side": The Costs of Unlawful US Detentions and Interrogations Post-9/11. Brown University: Watson Institute.

4. United States Senate Select Committee on Intelligence. (2014). Committee Study of the Central Intelligence Agency's Detention and Interrogation Program ("Torture Report"). "Findings and Conclusions." (pp. 2, 12). On Foreign Government's Participation See Singh, A. (2013). Globalizing Torture: CIA Secret Detention and Extraordinary Rendition (pp. 61-62). Open Society Justice Initiative.

5. Iraqi Women Raped at Abu Ghraib: Reports. (2013, August 22). SBS News. <https://www.sbs.com.au/news/iraqi-women-raped-at-abu-ghraib-reports>; Frank, T. (2018, March 23). Fatima Boudchar Was Bound, Gagged and Photographed Naked. John McCain Wants to Know If Gina Haspel's Okay With That. Buzzfeed.

6. New York Times Database (2021, December 9). Guantánamo Docket. <https://www.nytimes.com/interactive/2021/us/guantanamo-bay-detainees.html>. Not all the 39 men still held at Guantánamo are among the 39 known to have been tortured by the CIA.

7. Rosenberg, C. (2021, December 29). Pentagon Building New Secret Courtroom at Guantánamo Bay. New York Times. <https://www.nytimes.com/2021/12/29/us/politics/pentagon-guantanamo-secretcourtroom.html>.

۴-۱. حق محافظت از حریم خصوصی

براساس ماده (۱۷) میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی،^۱ مصوب دولت آمریکا در سال ۱۹۹۲، همه افراد در برابر مداخلات خودسرانه یا غیرقانونی در «حریم خصوصی، خانواده، خانه یا مکاتبات خود» محفوظ هستند. اما افشاگری‌های ادوارد اسنودن^۲، مأمور سابق آژانس امنیت ملی آمریکا در سال ۲۰۱۳، نشان داد که این قانون صرفاً روی کاغذ معنا دارد و آمریکا نه تنها در سطح بین‌المللی، بلکه حتی در سطح داخلی نیز به اجرای این قانون پایبند نیست. در سال‌های اخیر و با پیشرفت فناوری، مبحث حفظ حریم شخصی و عدم تجاوز به این حریم در ظاهر در آمریکا اهمیت بیشتری پیدا کرده اما رویدادها و اسناد بسیاری مجدداً نشان داده که شعارهای مقامات آمریکایی در این خصوص نیز بیشتر ابزاری برای پیشبرد اهداف سیاسی، اقتصادی و امنیتی خود و تحت فشار قرار دادن کشورهای دیگر از منظر حقوق بشری است.

۴-۱-۱. اقدامات آژانس امنیت ملی در نقض حریم خصوصی^۳

نظارت جمعی سازمان امنیت ملی آمریکا بر افراد پس از ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ شدت بیشتری پیدا کرد. براساس قانون میهن‌پرستی آمریکا،^۴ مجوزهای بیشتری جهت رصد و بررسی فعالیت‌های تروریستی و جرائم مرتبط از جانب کنگره آمریکا صادر و اختیارات بیشتری به سازمان‌های امنیتی داده شد. درحالی‌که بخش‌هایی از این اختیارات در سال ۲۰۲۰ لغو شد، اما به دلیل اسناد بالادستی آمریکا، همچنان بسیاری از این بخش‌های به ظاهر حذف شده در قالب توجیهات قانونی دیگر پیگیری می‌شود.^۵ اسناد افشا شده نشان می‌دهد که در سال‌های اخیر نیز دولت آمریکا همچنان ارتباطات صدها میلیون آمریکایی را رصد کرده است. براساس بخش ۷۰۲ قانون نظارت اطلاعات خارجی (FISA)^۶ که در سال ۲۰۰۸ تصویب شد، آژانس امنیت ملی (NSA) که در ایالات متحده فعالیت می‌کند، مجاز به جمع‌آوری ارتباطات غیرآمریکایی‌ها در خارج از کشور برای اهداف اطلاعاتی خارجی است. هیچ حکمی برای این مجموعه مورد نیاز نیست، زیرا براساس تصمیم نظام قضایی آمریکا، افراد غیرآمریکایی فاقد حقوق متمم چهارم قانون اساسی این کشور مبنی بر حق مصونیت از تفتیش و امنیت در حریم شخصی، خانه و مکاتبات هستند. در عوض، هر سال، دادگاه قانون نظارت اطلاعات خارجی باید رویه‌هایی را که نظارت را کنترل می‌کنند، تأیید کند. با وجود تأکید این قانون بر رصد ارتباطات غیرآمریکایی، بخش گسترده‌ای از اقدامات صورت گرفته توسط سازمان امنیت ملی آمریکا همچنان ارتباطات آمریکایی‌ها را مورد رصد و بررسی قرار می‌دهد و برخلاف متمم چهارم قانون اساسی این کشور و حق حفظ حریم خصوصی در چارچوب منشور حقوق بشری عمل می‌کند. سازمان امنیت ملی آمریکا همچنین این اطلاعات و داده‌های خام را با نهادهای امنیتی دیگر به اشتراک می‌گذارد. کنگره آمریکا به ظاهر تلاش کرده با ملزم ساختن سازمان امنیت ملی،

1. the International Covenant on Civil and Political Rights (ICCPR)

2. Edward Snowden

3. National Security Agency

4. Patriot Act

5. CRS. (2021). Foreign Intelligence Surveillance Act (FISA): An Overview. DC: Congressional Research Service.

6. Foreign Intelligence Surveillance Act (FISA)

اشتراک‌گذاری، نگهداری و استفاده از این داده‌های جمع‌آوری شده از افراد آمریکایی را «به حداقل برساند».^۱ اما نهادهای آمریکایی با مهارت‌های حقوقی خود تفسیر خاصی از «به حداقل رساندن» این سوءاستفاده را پذیرفته‌اند. سازمان‌هایی مانند اداره تحقیقات فدرال، دائماً در این داده‌ها به دنبال مرتبط ساختن شهروندان آمریکایی با خارجی‌ها و پیوست آن با پرونده‌های داخلی خود هستند.

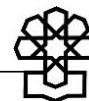
۲-۴-۱. اقدامات اداره تحقیقات فدرال در نقض حریم خصوصی^۲

اواسط سال ۲۰۱۹ و اوایل سال ۲۰۲۰، کارکنان اداره تحقیقات فدرال مجموعه داده‌های حاوی ایمیل‌های آمریکایی‌ها و سایر ارتباطات را بدون توجیه مناسب، بررسی کرده بودند. جیمز ای. بواسبرگ^۳، قاضی رئیس دادگاه، گفت که این تخلفات قبل از اینکه اداره تحقیقات فدرال سیستم استعلام و برنامه آموزشی خود را بهبود بخشد رخ داده و از طرف دیگر به دلیل محدود شدن توانایی دولت در شرایط همه‌گیری ویروس کرونا نظارت بر رعایت قوانین نیز محدود شده است. این سومین مورد از نقض قوانین اداره تحقیقات فدرال در چند سال گذشته برای رعایت و حفظ حریم خصوصی اشخاص است. این نهاد امنیتی - دولتی از زمان تصویب قانون نظارت بر اطلاعات خارجی (بخش ۷۰۲) در سال ۲۰۰۸، درگیر مناقشات مربوط به این بخش بوده است. طبق بخش ۷۰۲، دولت ایمیل‌ها و سایر ارتباطات را از شرکت‌های فناوری برای اهداف اطلاعاتی خارجی و کمک به تحقیقات دولت در مورد تروریسم، جاسوسی و اشاعه هسته‌ای خارجی دریافت می‌کند.^۴ اداره تحقیقات فدرال هم تحقیقات امنیت ملی و هم تحقیقات جنایی را انجام می‌دهد.

دسترسی این نهاد به این داده‌های خام، مدافعان آزادی‌های مدنی و حتی برخی مقامات آمریکایی را نگران کرده است. حتی برخی از آنها مانند سناتور دمکرات ایالت اورگن،^۵ ران وایدن،^۶ بر ملزم ساختن اداره تحقیقات فدرال بر گرفتن مجوز قانونی به صورت موردی برای هر اقدام تأکید کرده‌اند. اما در سال‌های اخیر اداره تحقیقات فدرال آمریکا بارها فراتر از الزامات قانونی خود حرکت کرده و از قدرت دسترسی خود به اطلاعات شخصی در موارد غیرمرتبط با امنیت ملی نیز استفاده کرده است.^۷ به‌رغم این اقدامات ناقض حفظ حقوق حریم خصوصی، نوامبر ۲۰۲۰ دادگاه فدرال آمریکا، قدرت نظارت بدون مجوز بر حریم خصوصی افراد را به این اداره تحقیقات فدرال این کشور اعطا کرد و مهر تأییدی بر نظارت بدون قید و شرط بر حریم خصوصی اشخاص توسط این نهاد امنیتی زد.

۳-۴-۱. نقض حقوق بشر در پلتفرم‌های ارتباط جمعی

1. Goitein, E. (2019, October 22). How the FBI Violated the Privacy Rights of Tens of Thousands of Americans. Retrieved from Brennan Center for Justice: <https://www.brennancenter.org/our-work/analysis-opinion/how-fbi-violated-privacy-rights-tens-thousands-americans>
2. Federal Bureau of Investigation
3. James A. Boasberg
4. Nakashima, E. (2021, April 26). Federal Court Approved FBI's Continued Use of Warrantless Surveillance Power Despite Repeated Violations of Privacy Rules. Retrieved from Washington Post: https://www.washingtonpost.com/national-security/fbi-surveillance-privacy-violations/2021/04/26/608f342a-a696-11eb-8d25-7b30e74923ea_story.html
5. Oregon
6. Ron Wyden
7. Also Nakashima, E. (2021, April 26).

با پیشرفت تکنولوژی و فراگیری استفاده از ابزارهای متصل به فضای اینترنت، حدود و امنیت حریم خصوصی نیز به چالش کشیده شده است. پلتفرم‌ها مانند فیس‌بوک^۱، گوگل و اینستاگرام^۲ نیز به ابزاری برای جمع‌آوری داده‌های این حوزه و رسوخ در حریم شخصی افراد تبدیل شده‌اند. بسیاری از این شرکت‌های آمریکایی داده‌ها و اطلاعات شخصی مردم را در اختیار شرکت‌ها و نهادهای دولتی و غیردولتی قرار می‌دهند و از آنها به طرق مختلف بهره‌برداری می‌کنند. قوانین محکمی در راستای حفظ حریم شخصی افراد در این حوزه‌ها وجود ندارد و قوانین قدیمی نیز در واقع به حل معضلات جدید در حوزه امنیت و حفظ حریم خصوصی در فضای سایبر قادر نیستند. این قوانین بیشتر جهت اقناع افکار عمومی و اطمینان‌بخشی استفاده می‌شوند اما در واقع ظرفیت بسیار اندکی در حفاظت از حق حریم شخصی افراد دارند.

در حال حاضر، سه ایالت در ایالات متحده دارای سه قانون جامع حفظ حریم خصوصی مصرف‌کننده هستند: کالیفرنیا (CCPA و اصلاحیه آن، CPRA)، ویرجینیا (VCDPA) و کلرادو (ColoPA)^۳. صرف‌نظر از اینکه یک شرکت در کدام ایالت واقع شده است، حقوقی که قوانین ارائه می‌کند فقط برای افرادی که در این ایالت‌ها زندگی می‌کنند اعمال می‌شود. قانون حفاظت از حریم خصوصی کالیفرنیا به‌عنوان قوی‌ترین سازوکار در ایالات متحده است.^۴ این قانون شامل «حق اقدام خصوصی» - توانایی شکایت از یک شرکت - در برابر انواع خاصی از نقض داده‌ها محدود می‌شود. اما ارزیابی‌ها نشان داده که به‌طور کل این قوانین نیز بیشتر در جهت حفظ منفعت شرکت‌های آمریکایی است و کمتر به حفظ حق کاربران توجه دارد.

براساس شاخص RDR^۵ (۲۰۱۹)، مبنی بر وضوح شرکت‌ها در مدت زمان نگه‌داری، فرایند شناسایی و چارچوب زمانی حذف داده‌های کاربران، نیمی از ۱۲ شرکت ارزیابی شده، هیچ اطلاعاتی در مورد هیچ جنبه‌ای از سیاست‌های حفظ داده‌های خود که در این شاخص ارزیابی شده است ارائه نکردند.^۶ شرکت‌های آمریکایی توییت، فیس‌بوک، گوگل و مایکروسافت نیز ۴۰ درصد و یا کمتر از این میزان در خصوص نحوه حفظ، جمع‌آوری و فرایند شناسایی داده‌های مشتریان خود شفاف بوده‌اند.

1. Facebook

2. Instagram

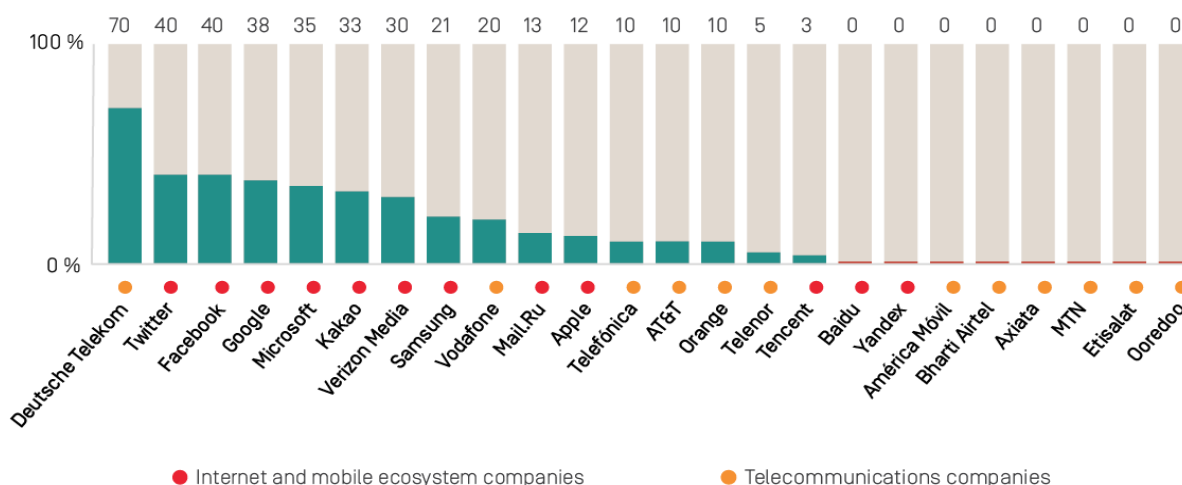
3. Klosowski, T. (2021, September 6). The State of Consumer Data Privacy Laws in the US (And Why It Matters). Retrieved from The New York Times: <https://www.nytimes.com/wirecutter/blog/state-of-privacy-laws-in-us/>

4. Also Klosowski, T. (2021, September 6). The State of Consumer Data Privacy Laws in the US (And Why It Matters).

5. Ranking Digital Rights

6. Ranking Digital Rights (2019). 2019 RDR Corporate Accountability Index. RDR.

نمودار ۲. میزان شفافیت شرکت‌های ارتباطی در اصول نگه‌داری داده‌ها

نمودار ۲ میزان شفافیت شرکت‌های بزرگ ارتباطی جهان را در چگونگی خط‌مشی و شیوه‌های نگه‌داری اطلاعات و داده‌های جمع‌آوری شده از کاربران را نشان می‌دهد. به غیر از شرکت داج تلکوم، مابقی شرکت‌های ارتباطی به‌ویژه شرکت‌های آمریکایی، کمتر از ۴۰ درصد در اعلام اصول نگه‌داری از اطلاعات کاربران خود شفافیت دارند و بخش عظیمی از سازوکار خود را در این زمینه پنهان می‌کنند. مسئله نقض حریم خصوصی کاربران در رتبه‌بندی دیگری از RDR در سال ۲۰۲۰ نیز بررسی شده است. بنا به گزارش این مرکز، پلتفرم‌های دیجیتال آمریکایی اپل، مایکروسافت، توئیتر تنها ۵۰ درصد و گوگل و فیس‌بوک کمتر از این میزان به حفظ حریم خصوصی کاربران خود می‌پردازند.^۱

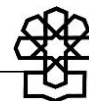
۲. حق داشتن آزادی‌های مدنی

۲-۱. نقض آزادی بیان و مطبوعات

پیشرفت‌های حوزه فناوری اطلاعات بر آزادی بیان و مطبوعات نیز تأثیر گذاشته و شمایی متفاوت به آن داده است. در سال اخیر به‌ویژه قبل و بعد از انتخابات ریاست جمهوری در آمریکا، مسئله آزادی بیان و روش‌های نوین سرکوب این حق به یکی از سؤال‌های اساسی حقوق بشری در آمریکا تبدیل شد. روندهای جدیدی مانند «فرهنگ لغو»^۲ از جمله روندهایی است که به پشتوانه رسانه‌های قدرتمند آمریکایی، حق آزادی بیان و اظهارنظر را از شهروندان این کشور سلب کرده‌اند. فرهنگ لغو ایده سلب حمایت از یک فرد، حرفه، محبوبیت و/یا شهرت او به‌دلیل چیزی است که آنها گفته یا انجام داده‌اند و غیرقابل قبول تلقی می‌شود. بسیاری از شهروندان آمریکایی اما این فرهنگ را فراگیرتر و نوعی سانسور کلامی در غالب لغو افرادی که با آنها مخالف هستند، افرادی که به چالش کشیده‌اند، به ارزش‌های سنتی آمریکا حمله

1. RDR. (2020). The 2020 RDR Index. Retrieved from Ranking Digital Rights: <https://rankingdigitalrights.org/index2020>

2. Cancel Culture

کرده‌اند و یا افکار و سخنان خلاف فرهنگ غالب کنونی در آمریکا داشته‌اند، می‌دانند.^۱ این ابزار در سال گذشته بارها توسط احزاب سیاسی مختلف در آمریکا استفاده شده است. با دو قطبی شدن هرچه بیشتر جامعه آمریکا فرهنگ لغو در سطوح مختلف اجتماعی افزایش یافته و حتی هرگونه سخن و اظهارنظر در خصوص ارزش‌های سنتی مانند خانواده، مذهب و یا خارج از فرهنگ تبلیغاتی رسانه‌ها و مورد نظر سیاستمداران، مورد تهاجم رسانه‌ای قرار گرفته و لغو خواهد شد. در حال حاضر نیروهای مردمی بسیاری در قالب سازمان‌های مردم‌نهاد در آمریکا، در حال مقابله با این فرهنگ لغو و تعریف چارچوب‌های فرهنگی مسکوت شده توسط ابزارهای رسانه‌های آمریکایی برای کودکان و نوجوانان خود در سطح محلی و شهری هستند. صدای این اقلیت به دلیل سازوکار مهندسی اطلاعات در رسانه‌های آمریکایی، حذف گفتمان‌های مخالف با خط‌مشی دولت‌ها و تقابل با مفاهیم فرهنگی تبلیغاتی، به‌ندرت به گوش رسانه‌های جهانی می‌رسد و اغلب در سطح محلی باقی می‌ماند.

دولت آمریکا در سطح بین‌المللی نیز به بهانه‌های مختلف و در چارچوب‌های متفاوت به نقض آزادی بیان پرداخته که بستن وبسایت گروه «کتاب‌الحزب‌الله» و ۳۳ وبسایت مورد استفاده «اتحادیه رادیو و تلویزیون‌های اسلامی ایران» از مصادیق این موضوع به‌شمار می‌روند.

۲-۲. نقض آزادی اجتماعات و انجمن‌های مسالمت‌آمیز

در حالی که آمریکا به لحاظ قانونی مدعی آزادی اجتماعات مسالمت‌آمیز است، اعتراضات سال ۲۰۲۰، ابعاد تازه‌تری از عدم تاب‌آوری و خط قرمزهای دولت آمریکا در تجمعات و حدود دمکراسی را آشکار ساخت و نشان داد که بسته به میزان اعتراضات و قدرت گسترش آن، این حق مدنی نیز در آمریکا حقی مشروط است. اوایل سال ۲۰۲۰ و ۲۰۲۱، آمریکا شاهد دو موج اعتراضی از جانب دو ایدئولوژی متفاوت بود. در بهار ۲۰۲۰، اعتراضات گسترده‌ای به دنبال کشته شدن جورج فلویید، سیاه‌پوست آمریکایی توسط پلیس، در ایالت‌های مختلف آمریکا برگزار شد. بیش از ۲۶ میلیون آمریکایی در این اعتراضات شرکت کردند. تجمعات در بسیاری از اوقات با سرکوب و دستگیری مردم توسط پلیس همراه بود. پلیس آمریکا به‌طور مکرر در اعتراضات صلح‌آمیز به برخورد فیزیکی، استفاده از محرک‌های شیمیایی مانند گاز اشک‌آور و اسپری فلفل و دیگر تسلیحات سرکوب‌کننده پرداخته است.^۲ پلیس در بسیاری از موارد حتی رسانه‌ها را با مواد تحریک‌کننده شیمیایی مورد هدف قرار داده یا بازداشت کرده است. سازمان عفو بین‌الملل^۳ مواردی را در چندین ایالت ثبت کرده که در آن روزنامه‌نگاران در اثر حملات پلیس آسیب‌های جدی دیده‌اند و یا بدون دسترسی مناسب به مراقبت‌های پزشکی بازداشت شده‌اند. براساس مستندات این سازمان، پزشکانی که برای امداد رسانی آمده بودند نیز

1. Vogels, E., Anderson, M., Porteus, M., Baronavski, C., Atske, S., McClain, C., Ramshankar, M. (2021). Americans and 'Cancel Culture': Where Some See Calls for Accountability, Others See Censorship, Punishment. Pew Research Center.

2. Amnesty International. (2020). Usa: The World Is Watching Mass Violations by U.S. Police of Black Lives Matter Protesters' Rights. Amnesty International.

3. Amnesty International

مورد هدف پلیس قرار گرفته‌اند.^۱ در برخی موارد نیز، این مجریان قانون، ایستگاه‌های پزشکی مشخص شده را تخریب و پزشکان را که به‌وضوح شناسایی شده بودند، دستگیر یا مورد حمله فیزیکی، اسپری فلفل و باتوم قرار داده‌اند. حداقل ۱۰ هزار نفر در ارتباط با اعتراضات تا اوایل ژوئن دستگیر شدند.^۲

یک سال بعد با تغییر دولت و جناح حاکم، تجمعات و اعتراض‌های مشابهی این بار علیه نظام انتخابات آمریکا صورت گرفت که به لحاظ نوع اعتراض در تاریخ آمریکا کم‌نظیر بود. طرفداران نامزد انتخاباتی شکست خورده، دونالد ترامپ، ششم ژانویه ۲۰۲۱، در اطراف کنگره آمریکا و قبل از تنفیذ حکم ریاست جمهوری جوزف بایدن به نتیجه و نظام انتخابات ریاست جمهوری اعتراض و بسیاری نیز به داخل کنگره حمله کردند. بعد از این واقعه، دولت بایدن با مطرح کردن بحث تروریسم داخلی، چارچوب‌های مشخصی را برای افرادی با ایدئولوژی مشابه رقیب انتخاباتی خود، معین کرد. براساس آخرین گزارش‌ها تعداد پرونده‌های فدرال علیه افراد درگیر در محاصره کنگره به ۷۴۳ مورد رسیده که از این تعداد ۶۴۵ نفر مرد و ۹۸ نفر زن با میانگین سنی ۳۹ سال هستند.^۳ ۷۷ درصد از این افراد با توجه به شواهدی از حساب‌های شخصی خود در رسانه‌های اجتماعی، حساب‌های دیگران یا هر دو متهم شده‌اند.^۴ بایدن همچنین واحد مجزایی جهت بررسی تروریسم داخلی ایجاد کرد که در واقع به رصد اقدامات طرفداران ترامپ و مخالفان سیاست‌های دولت فعلی آمریکا در این قالب می‌پردازد. استفاده از برچسب تروریسم داخلی در یک سال اخیر بسیار فراتر از مسئله کنگره رفته و به‌عنوان ابزار فشار در جهت مسکوت‌سازی اعتراضات مردمی، با مسدود کردن حساب‌های کاربری آنها در فضای مجازی، متهم ساختن آنها به اشاعه سخنان نفرت‌آمیز و اطلاعات نادرست در خصوص واکسیناسیون و کرونا، مورد استفاده قرار گرفته است.^۵

۲-۳. نقض حق مشارکت در روند سیاسی

انتخابات ۲۰۲۰ ریاست جمهوری آمریکا و شرایط دوقطبی سیاسی ایجاد شده در این کشور موجب شد تا سیاستمداران آمریکایی در یک سال اخیر به مهندسی هرچه بیشتر انتخابات و تبیین قوانین جهت مشمولیت و عدم مشمولیت شهروندان آمریکایی در مشارکت در روندهای سیاسی این کشور بپردازند. جمهوری خواهان قوانین بسیاری را در جهت مدیریت انتخابات به‌نفع خود وضع و تصویب کرده‌اند که شرایط، چگونگی و زمان رأی‌دهی را محدود و در نتیجه موجب سلب حق رأی‌دهی از بسیاری از شهروندان آمریکایی می‌شود. دمکرات‌ها نیز با امنیتی‌سازی روند رأی‌دهی و زدن برچسب‌های تروریستی بر رأی‌دهندگان جمهوری خواه سعی دارند موانع قانونی و امنیتی برای مشارکت این افراد ایجاد کنند. دو ابزار قانونی مهم در مدیریت انتخاباتی در آمریکا، تغییر مرزبندی حوزه‌های انتخاباتی و محدودسازی یا گسترش

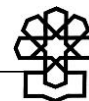
1. Amnesty International. (2020). Usa: The World is Watching Mass Violations by U.S. Police of Black Lives Matter Protesters' Rights.

2. Amnesty International. (2020)

3. GW Program on Extremism. (2022). Capitol Hill Siege. GW Program on Extremism.

4. GW Program on Extremism. (2022).

5. Ries, L., & Canaparo, G. C. (2022, January 20). Biden's New Domestic Terrorism Unit Bad for Freedom-Loving Americans. Retrieved from Heritage: <https://www.heritage.org/terrorism/commentary/bidens-new-domestic-terrorism-unit-bad-freedom-loving-americans>

قوانین و شرایط رأی‌دهی است. ابزاری که هر دو آنها چالشی بزرگ برای دموکراسی آمریکایی ایجاد کرده‌اند و موجب افزایش دوقطبی‌سازی و حاکمیت اقلیت تندرو بر اکثریت در آمریکا شده‌اند. درحالی‌که عموماً در انتخابات‌های آمریکا تنها حدود ۳۰ الی ۴۰ درصد مشارکت دیده می‌شود، قوانین رأی‌دهی اعمال شده، چه در جهت گسترش و چه در جهت محدودسازی شرایط رأی‌گیری، درنهایت سبب انتخاب افراد و نمایندگان توسط اقلیتی محدود می‌شوند. به‌طورکلی حداقل ۱۶ قانون ایالتی جدید در ۱۲ ایالت، رأی‌دهی پستی را دشوارتر خواهند کرد:

• ۶ قانون، بازه زمانی دریافت برگه رأی به‌صورت پستی را کوتاه‌تر می‌کنند - از جمله قانون تصویب شده در ایالت جورجیا که چارچوب زمانی این موضوع را به نصف کاهش داده است.

• پنج قانون، درخواست دریافت برگه رأی به‌صورت اتوماتیک را دشوارتر می‌سازد؛ بیش از ۱۰۱۰ قانون یاری رساندن به رأی‌دهندگان در روند رأی‌دهی، تحویل برگه‌های رأی و دسترسی به صندوق‌های رأی پستی را محدود می‌سازند.

• ۶ قانون، مقررات سخت‌گیرانه‌تر یا جدیدی را بر امضای رأی‌دهندگان یا ارائه مدرک شناسایی اعمال کرده‌اند.^۱ علاوه بر رأی‌دهی غیرحضور، جمهوری خواهان در هشت ایالت نیز ۱۱ قانون در راستای کنترل رأی‌دهی حضوری تصویب کرده‌اند:

• سه ایالت، قوانینی در زمینه تشدید مقررات ارائه مدرک شناسایی معتبر وضع کرده‌اند؛ چهار قانون مقرراتی را وضع کرده‌اند که احتمال ابطال آرا را افزایش می‌دهد.

• سه ایالت، دسترسی به صندوق‌های رأی و تعداد آن را محدود کرده‌اند - از جمله ایالت مونتانا که امکان کاهش ساعات رأی‌گیری را در بسیاری از محل‌های رأی‌گیری مجاز کرده‌اند، امری که می‌تواند به صلاح‌دید مسئولان رأی‌گیری محلی انجام شود.^۲

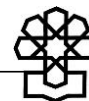
• ایالت آیوا و جورجیا نیز ساعات رأی‌دهی را در روز انتخابات کاهش داده و مدت زمان رأی‌گیری زودهنگام را نیز کوتاه کرده‌اند.

بیش از ۶۱ لایحه نیز در حوزه‌های قانونگذاری ۱۸ ایالت در حال بررسی است که حدود یک‌سوم این طرح‌ها به سه ایالت تگزاس، میشیگان (هرکدام نه طرح) و ویسکانسین (هفت طرح) اختصاص دارد.

1. Brennan Center (2021). Voting Laws Roundup: May 2021. Brennan Center.
2. Brennan Center (2021). State Voting Bills Tracker 2021. Brennan Center

جدول ۱. برخی قوانین وضع شده جمهوری خواهان در حوزه رأی‌دهی در سال ۲۰۲۱

موضوع	ایالت‌های هدف	شماره قانون	تعداد طرح‌ها
محدود کردن چگونگی تحویل و کوتاه کردن بازه زمانی پستی ارسال برگه رأی	آلاسکا آرکانزاس جورجیا آیوا کنتاکی اوکلاهما	AL HB 538 AR SB 643 GA SB 202 IA SF 413 KY HB 574 OK HB 2663	۶
کوتاه کردن مهلت ارسال برگه رأی پستی	آرکانزاس	AR SB 643	۱
حذف یا محدودسازی ارسال برگه رأی پستی به رأی‌دهندگانی که به‌طور خاص درخواستی بر این مبنی نداشته‌اند.	جورجیا آیوا کنزاس فلوریدا	GA SB 202, IA SF 413, KS HB 2332 FL SB 90	۴
محدود کردن باری‌رسانی جهت ارسال برگه رأی پستی	آرکانزاس فلوریدا آیوا کانزاس کنتاکی مونتانا	AR HB 1715, FL SB 90, IA SF 413, KS HB 2183, KY HB 574, MT SB 530	۶
محدودسازی تعداد مکان‌ها و موجودیت صندوق‌های رأی پستی	فلوریدا جورجیا آیوا ایندیانا	FL SB 90, GA SB 202, IA SF 413, IN SB 398	۴
اعمال الزامات سخت‌گیرانه‌تر در زمینه امضا برای رأی‌گیری پستی	آریزونا آیداهو کنزاس	AZ SB 1003, ID HB 290, KS HB 2183	۳
محدودسازی و تشدید مقررات در حوزه مدرک شناسایی برای رأی‌دهی پستی	فلوریدا جورجیا مونتانا	FL SB 90, GA SB 202, MT SB 169	۳
محدودسازی یا اعمال شناسایی سخت‌گیرانه‌تر برای رأی‌دهی حضوری	آریزونا آریزونا مونتانا وایومینگ	AR HB 1112 AR HB 1244 MT SB 169, WY HB 75	۴
افزایش موارد احتمال ابطال آرا	آیوا فلوریدا کنتاکی یوتا	IA SF 413, FL SB 90, KY HB 574, UT HB 12	۴
حذف ثبت‌نام در روز انتخابات و کاهش مکان‌ها و ساعات رأی‌گیری	مونتانا آیوا مونتانا جورجیا	MT HB 176 IA SF 413, MT SB 196 GA SB 202,	۴

۲-۴. نقض حق برابری، عدم تبعیض و سوءاستفاده اجتماعی

در آمریکا به شکل سیستماتیک افراد به دلایل نژادی و قومی از حقوق برابر اجتماعی برخوردار نیستند. همه‌گیری کووید-۱۹ تأثیر دوچندان بر این نابرابری داشته و اقلیت‌های نژادی و قومی، عمدتاً سیاه‌پوستان، لاتین‌تبارها و جوامع بومی را با افزایش خطر ابتلا به عفونت، بیماری جدی و مرگ ناشی از این بیماری و همچنین اثرات شدید اقتصادی مواجه کرده است.

۲-۴-۱. تبعیض در سلامت

با وجود اینکه آمریکا یکی از بزرگ‌ترین کشورهای توسعه‌یافته در جهان تلقی می‌شود، اقلیت‌های نژادی، قومی و افراد حاشیه‌نشین در زیرخط فقر زندگی می‌کنند. اورژانس‌های بهداشت عمومی اعضای این گروه‌ها را از طریق کاهش دسترسی به منابع مورد نیاز برای آماده‌سازی یا واکنش به شیوع بیماری بعضاً منزوی کردند. تحقیقات بسیاری ثابت کرده که سیاه‌پوستان آمریکایی در قیاس با گروه‌های قومی دیگر، وضعیت سلامت پایین‌تر و نرخ مرگ‌ومیر بالاتری دارند.^۱ ضرب‌المثلی وجود دارد که می‌گوید: «وقتی آمریکا سرما می‌خورد، سیاه‌پوستان آنفولانزا می‌گیرند» به این معنا پیامد هر چالشی در آمریکا به‌دلیل تبعیضات سیستمی برای سیاهان بیشتر از سایر اقوام آمریکایی است. در حال حاضر نیز نرخ مرگ‌ومیر در بیماران کرونایی سیاه‌پوست به‌دلیل سطح پایین سلامت و عدم دسترسی به امکانات بهداشتی و پزشکی از هر نژاد دیگری در آمریکا بالاتر است.^۲

براساس گزارش اکتبر ۲۰۲۱، مرکز کنترل و پیشگیری از بیماری آمریکا، شهروندان سیاه‌پوست این کشور به نسبت جمعیت خود (حدود ۱۳ درصد از جمعیت کل آمریکا) سهم بیشتری را (۱۴ درصد) از نرخ مرگ‌ومیر کرونایی به خود اختصاص داده‌اند.^۳ براساس گزارش‌های این مرکز در آخرین برآورد پس از گسترش روند واکسیناسیون، تفاوت در آمار مرگ‌ومیرها میان سیاه‌پوستان، لاتین‌تبارها و بومیان آمریکایی در قیاس با سفیدپوستان همچنان قابل تأمل است. بومیان آمریکایی با وجود داشتن بالاترین نرخ واکسیناسیون در بین گروه‌های نژادی/قومی، همچنان بالاترین میزان عفونت و مرگ‌ومیر را داشته‌اند.^۴ تنظیم داده‌ها براساس شاخص تفاوت‌های سنی در گروه‌های نژادی، شکاف در نرخ کلی مرگ‌ومیر بین همه گروه‌های دیگر را در مقایسه با سفیدپوستان و آسیایی‌آمریکایی‌ها که پایین‌ترین نرخ‌های تعدیل‌شده سنی را دارند، افزایش می‌دهد. بر این اساس نیز جمعیت بومی بالاترین نرخ مرگ‌ومیر تعدیل‌شده براساس سن را دارند و پس از آن ساکنان جزایر اقیانوس آرام، لاتین‌تبارها و سیاه‌پوستان قرار دارند. بسیاری از افراد بومی در

1. Havranek, E. P. , Mujahid, M. S. , Barr, D. A. , Blair, I. V. , Cohen, M. S. , Cruz-Flores, S. , Yancy, C. W. (2015). Social Determinants of Risk and Outcomes for Cardiovascular Disease: A Scientific Statement from the American Heart Association. *Circulation*, 132 (9), 873–898. 10.1161/cir.0000000000000228

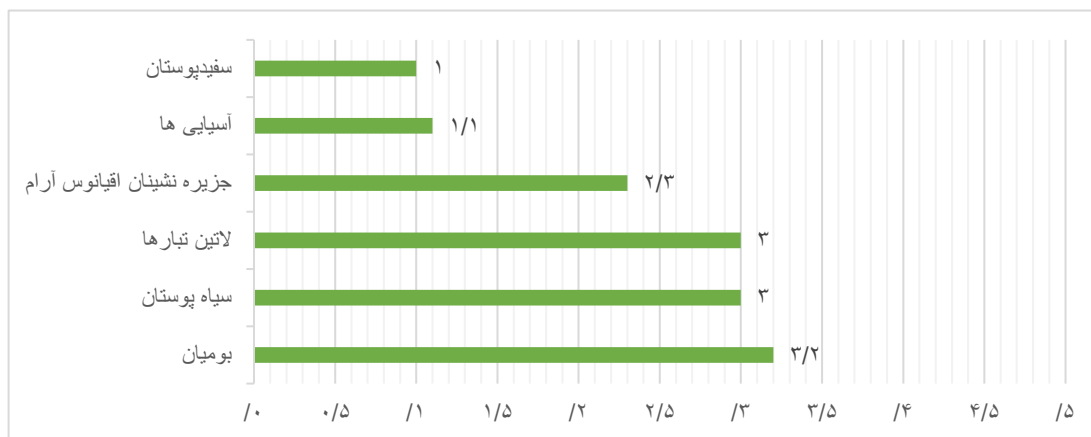
2. Centers for Disease Control and Prevention [CDC] (2020). COVID-19 in Racial and Ethnic Minority Groups. Retrieved from https://www.cdc.gov/coronavirus/2019-ncov/need-extra-precautions/racial-ethnic-minorities.html?deliveryName=USCDC_2067-DM26555 ; Yancy, C. W. (2020). COVID-19 and African Americans. *JAMA*, 323(19), 1891 10.1001/jama.2020.6548

3. Artiga, S., Hill, L. & Haldar, S. (2021). COVID-19 Cases and Deaths by Race/Ethnicity: Current Data and Changes Over Time. KFF.

4. Centers of Disease Control and Prevention (2022). Risk for COVID-19 Infection, Hospitalization, and Death By Race/Ethnicity. CDC.gov.

مناطق روستایی زندگی می‌کنند که دارای سطح پایین بهداشتی، اقتصادی و اجتماعی است. همه‌گیری کرونا تفاوت این استانداردهای اولیه زندگی و نابرابری و غیرعادلانه بودن رویکرد مقامات آمریکایی را در تأمین نیازهای اولیه قومیت‌های مختلف بیش‌ازپیش آشکار ساخته است.

نمودار ۳. احتمال مرگ ناشی از کووید گروه‌های نژادی آمریکایی با توجه به شاخص سن

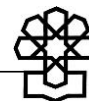

براساس تحلیل مرکز تحقیقات آزمایشگاهی^۱ APM، بومیان آمریکایی (۳.۲) و سیاه پوستان (۳) بیشترین نرخ مرگومیر را در میان قومیت‌های بررسی شده - بومیان آمریکایی، سیاه‌پوستان، لاتین تبارها، جزیره‌نشینان اقیانوس آرام، آسیایی آمریکایی‌ها و سفیدپوستان آمریکایی - داشته‌اند.

۲-۴-۲. نابرابری در اشتغال و حق معیشت

گسترش کرونا و قرنطینه‌های لازم برای کاهش سرعت گسترش ویروس، آمریکا را نیز مانند بسیاری از کشورها با چالش‌هایی از قبیل افزایش نرخ بیکاری، کاهش دستمزدها و فرصت‌های شغلی مواجه کرده است. اما مسئله‌ای که به طرز چشمگیری با ادعای آمریکا مبنی بر حمایت از حقوق بشر در تضاد است، چگونگی پراکندگی آسیب‌های اجتماعی این معضلات و تبعیض قومی، نژادی، جنسیتی و سیستمی حاکم در ایالات متحده است. رنگین‌پوستان - به‌ویژه زنان و مهاجران - که در مشاغل خدماتی با دستمزد پایین حضور داشتند در معرض خطر بیشتری قرار گرفته‌اند. یکی از موارد نمود تبعیض سیستمی، سیاست‌های دولت‌های مختلف آمریکا به نفع ساختارهای قومیت، نژادی و جنسیتی برتر این جامعه است. برای مثال در سال ۲۰۲۰، در دوران دولت ترامپ و در اوج همه‌گیری کرونا، «اداره حمایت مالی از مصرف‌کننده» قانونی را لغو کرد که به‌دنبال آن از دریافت نرخ‌های بهره‌گزاران وام‌دهندگان کوچک - از جمله وام‌دهندگان به اصطلاح روز پرداخت - جلوگیری می‌شد. اعطای تسهیلات مالی دولت بایدن به مردم ذیل رویکرد «بازسازی بهتر»^۲ در سال ۲۰۲۱، در بسیاری موارد به لحاظ اعمال فشار اقتصادی به مصرف‌کننده و تبعیضات جنسیتی و قومی در حوزه اشتغال، همچنان شرایط عادلانه‌ای را برای شهروندان آمریکایی ایجاد نکرد. رنگین‌پوستان

1. APM Research Lab
2. Build Back Better

در طول این همه‌گیری با نرخ بیکاری بالاتری مواجه شده‌اند. تا اواخر سال ۲۰۲۱، نرخ بیکاری در میان سیاه‌پوستان آمریکایی ۶/۹ درصد بوده و در میان سفیدپوستان آمریکایی، ۳/۴٪ بوده است.^۱ بررسی‌ها همچنین نشان می‌دهد که زنان رنگین‌پوست حتی بیشتر تحت تأثیر قرار گرفته‌اند.

کارمندان زن، سیاه‌پوست، لاتین‌تبار و بومی برخی از بخش‌های شغلی که بیشتر تحت تأثیر پروتکل‌های کرونایی قرار می‌گیرند، مانند رستوران‌ها، سفر و حمل‌ونقل، سرگرمی، خدمات شخصی و انواع خاصی از خرده‌فروشی و تولیدی‌ها، در طول همه‌گیری کووید-۱۹ بسیاری از فرصت‌های شغلی و مشاغل خود را از دست دادند.^۲ در حالی که این تبعیض‌ها سابقه‌ای دیرینه در آمریکا داشته و کارمندان آفریقایی آمریکایی/سیاه‌پوست و لاتین‌تبار از لحاظ تاریخی نرخ بیکاری و دستمزد کمتری نسبت به کارمندان سفیدپوست داشته‌اند^۳، شرایط کرونایی موجب تشدید و وخامت هرچه بیشتر اوضاع برای این افراد شده است. در مقابل، بسیاری از مشاغل حرفه‌ای که امکان کار در خانه را فراهم می‌کنند، مزایای سلامتی، مرخصی استعلاجی با حقوق و دستمزد مناسب را دارا هستند. باید به این موضوع هم توجه کرد که آمریکایی‌های آفریقایی‌تبار/سیاه‌پوست، بومیان آمریکا و لاتین‌تبارها در مشاغل حرفه‌ای کمتر حضور دارند.^۴ مسئله تبعیض صرفاً شامل چهار گروه سیاه‌پوستان، لاتین‌تبارها، بومیان و زنان نمی‌شود. از زمان شیوع کرونا، آسیایی‌آمریکایی‌ها به‌عنوان افرادی که قبل از همه رسماً ویروس را معرفی کردند و ناقلان بیماری هستند، قربانی تبعیضات بسیاری شدند. نمودار ۴، نرخ بیکاری در آمریکا را از منظر پنج تقسیم‌بندی نژادی کلی - سیاه‌پوستان، لاتین‌تبارها، آسیایی‌تبارها، سفیدپوستان و سایرین - نشان داده است.

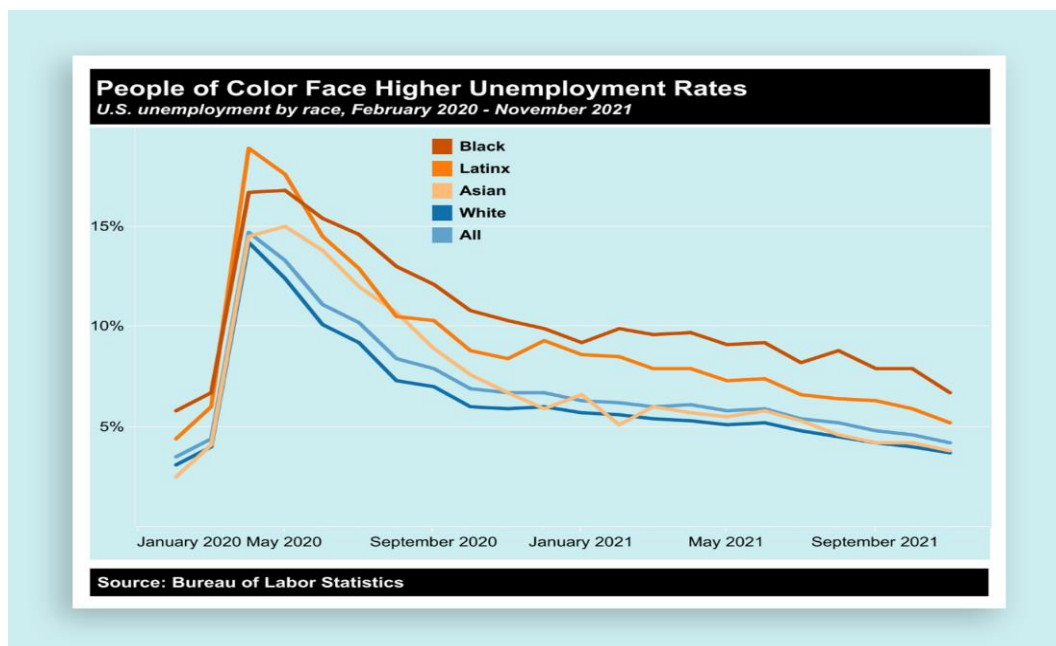
1. BLS. (2022). The Employment Situation — January 2022. Bureau of Labor Statistics of US Department of Labor.

2. Kantamneni, N. (2020). The Impact of the COVID-19 Pandemic on Marginalized Populations in the United States: A Research Agenda. Journal of Vocational Behavior.

3. Bureau of Labor Statistics (2019). Labor Force Characteristics by Race and Ethnicity; p. 2018. <https://www.bls.gov/opub/reports/race-and-ethnicity/2018/home.htm>

4. Bureau of Labor Statistics. (2020). Labor Force Statistics from the Current Population Survey. <https://www.bls.gov/cps/cpsaat18.htm>.

نمودار ۴. نرخ بیکاری در آمریکا در سال ۲۰۲۱ بر اساس تقسیم‌بندی نژادی

بر اساس بررسی اداره آمار حوزه اشتغال آمریکا، در سال ۲۰۲۱، سیاه‌پوستان و به‌دنبال آن لاتین‌تبارها بالاترین نرخ بیکاری را در آمریکا داشته‌اند.

به دلیل تفاوت‌های اقتصادی در دستمزد بین زن و مرد، انتظارات در محل کار و هنجارهای اجتماعی مرتبط با مسئولیت‌های والدین و خانواده، زنان ممکن است در طول کووید-۱۹ فشار بیشتری را برای مدیریت و/یا ایجاد تعادل در نقش‌های متعدد تجربه کنند.^۱ از سوی دیگر، از کارمندان ضروری خواسته می‌شود که بدون دسترسی به مراقبت رسمی یا غیررسمی از کودک سر کار بروند. این بدان معناست که ۷۴/۹ درصد از کارکنان زن بیمارستان‌ها که ممکن است بعضاً سرپرست خانوار یا خرج‌آور اصلی خانواده‌های خود باشند به راحتی نتوانند به مشاغل خود بازگردند.^۲

۳-۴-۲. حق پناهندگان و مهاجران

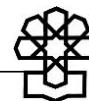
از زمان شروع همه‌گیری کووید-۱۹ و براساس ماده قانونی «عنوان ۴۲»^۳ ایالات متحده اخراج دسته‌جمعی مهاجران و پناهجویانی را که قصد عبور از مرزهای زمینی ایالات متحده دارند را بدون ارزیابی فردی شرایط آنها مجاز دانسته است.^۴ طبق قوانین آمریکا، افرادی که از یک کشور دارای بیماری مسری قصد سفر به آمریکا را داشته باشند، از ورود

1. Kantamneni, N. (2020). The impact of the COVID-19 Pandemic on Marginalized Populations in the United States: A Research Agenda.

2. Bureau of Labor Statistics. (2020). Labor Force Statistics from the Current Population Survey. <https://www.bls.gov/cps/cpsaat18.htm>.

3. Title 42 Policy

4. UNHR (2021). USA: UN Experts Condemn Collective Expulsion of Haitian Migrants and Refugees. United Nations Human Rights Office of High Commissioner.

به این کشور منع شده و از آمریکا اخراج می‌شوند. ترامپ و بایدن از این قانون علیه مهاجران سوءاستفاده می‌کنند. کارشناسان به دولت ایالات متحده یادآوری کرده‌اند که دولت‌ها نمی‌توانند همه مهاجران یک ملیت خاص را به‌خودی‌خود تهدیدی برای امنیت ملی بدانند و همه مهاجران بدون توجه به ملیت، نژاد یا وضعیت مهاجرت آنها باید از حمایت‌های مورد نیاز طبق قوانین بین‌المللی برخوردار شوند. بایدن برخلاف وعده‌های انتخاباتی خود مبنی بر احقاق حقوق پناهندگان در آمریکا، سیاست‌هایی مشابه ترامپ را در پیش گرفته است. دولت جدید با استفاده از دستور جدید مراکز کنترل و پیشگیری از بیماری (CDC)، قانون عنوان ۴۲ دوران ترامپ را نه‌تنها پذیرفته بلکه دوچندان کرده و به وزارت امنیت داخلی (DHS) مجوز ادامه مسدود کردن و اخراج پناهندگان و خانواده‌هایشان را داده است.^۱ این دستور نیز در واقع، از بهداشت عمومی به‌عنوان بهانه‌ای برای دور زدن قوانین و معاهدات پناهندگان ایالات متحده استفاده می‌کند.

وزارت امنیت داخلی آمریکا تنها در تابستان گذشته صدها نفر پناهنده را از آمریکا اخراج و به مرز جنوبی مکزیک، جایی که بسیاری از آنها بدون دسترسی به پناهندگی به زور به گواتمالا رانده شده‌اند، بازگردانده است. اقدامات غیرانسانی دولت آمریکا در قبال پناهندگان، به‌ویژه پناهندگان هائیتی که بسیاری از آنها با وضع اسفباری در مرزهای آمریکا حتی فاقد حقوق اولیه انسانی مانند آب و غذا بودند، باعث نگرانی عمومی از سوی آژانس‌های سازمان ملل متحد و کمیسیون بین‌المللی حقوق بشر شد. کمیساریای عالی سازمان ملل در امور پناهندگان (UNHCR)، در توییت رفتار آمریکا، هشدار داد که این اقدام یعنی «خطر بازگرداندن زنجیره‌ای - عقب راندن توسط کشورهای متوالی، افراد آسیب‌پذیر را در معرض خطر بیشتری قرار می‌دهد و برخلاف قوانین بین‌المللی و اصول بشردوستانه کنوانسیون ۱۹۵۱ پناهندگان است».^۲ بررسی‌ها نشان داده که این سیاست‌ها پناهندگان را در شرایط بسیار وخیم و هدف آدم‌ربایی‌ها و حملات وحشتناک قرار داده، خانواده‌ها را از هم جدا می‌کند و سلامت عمومی را به خطر می‌اندازد. براساس گزارش مؤسسه نخست حقوق بشر^۳ در یک سال اول ریاست جمهوری بایدن، حداقل ۶۳۵۶ مورد آدم‌ربایی، تجاوز جنسی و سایر حملات خشونت‌آمیز علیه افرادی که در بنادر ورودی متوقف یا توسط وزارت امنیت داخلی به مکزیک اخراج شده‌اند، صورت گرفته است.^۴ این گزارش به تشریح بسیاری از وقایع هولناک می‌پردازد و بدین ترتیب ابعاد غیرانسانی اقدامات و سیاست‌های ناقض حقوق بشری آمریکا را آشکار کرده است.

از اواسط آگوست ۲۰۲۱، پناهجویان از بلاروس، کامرون، چین، کوبا، السالوادور، گواتمالا، هائیتی، هندوراس، جامائیکا، مکزیک، نیکاراگوئه، روسیه، ونزوئلا و سایر کشورها از درخواست حفاظت در بنادر مرزهای جنوبی آمریکا منع شدند. براساس گزارش دیده‌بان حقوق بشر، پناهجویان کامرونی اخراج شده ایالات متحده در دوران دولت ترامپ نیز

1. HRW. (2021, August 6). 178 Groups Denounce Biden Administration's Continued Violation of Refugee Protections. Retrieved from Human Rights Watch: <https://www.hrw.org/news/2021/08/06/178-groups-denounce-biden-administrations-continued-violation-refugee-protections>

2. Human Rights First. (2021, August 24). Human Rights Travesty: Biden Administration Embrace of Trump Asylum Expulsion Policy Endangers Lives, Wreaks Havoc. Retrieved from Human Rights First: <https://www.humanrightsfirst.org/resource/human-rights-travesty-biden-administration-embrace-trump-asylum-expulsion-policy-endangers>

3. Human Rights First

4. Human Rights First. (2021, August 24). Human Rights Travesty: Biden Administration Embrace of Trump Asylum Expulsion Policy Endangers Lives, Wreaks Havoc.

در هنگام بازگشت از زندان، شکنجه و تجاوز جنسی رنج بردند.^۱ این اخراج‌ها به‌رغم هشدارهای وکلا و گروه حقوق بشر مبنی بر اینکه کسانی که به عقب بازگردانده می‌شوند در خطر هستند و ادعاهای پناهندگی آنها معتبر است، انجام شد. اخراج‌شدگان همگی از کامرون گریخته بودند تا از درگیری مسلحانه، روبرویی‌های خشونت‌آمیز و سرکوب دولتی که به یک بحران انسانی منجر شد، فرار کنند.

بخش دوم – نقض حقوق بشر در سطح بین‌المللی

اقدامات بین‌المللی یک‌جانبه آمریکا موجب نقض حقوق بشر در ابعاد مختلفی چون «وضع تحریم‌های خبثت‌آمیز»^۲، «ظلم به مردم، حمله به مردم، عملیات هواپیماهای بی‌سرنشین در افغانستان و پاکستان، کشتار مردم بی‌گناه، هزاران گونه جنایت علیه غیرنظامیان در مناطق مختلف، و شیوه‌های جنایت ناشناخته»^۳ شده است. اما به بسیاری از این اقدامات ضد حقوق بشری در سطح بین‌الملل کمتر پرداخته شده و یا اصلاً مورد توجه قرار نگرفته است و از این رو می‌بایست به‌طور دقیق مورد بررسی قرار گیرد. دولت‌های آمریکایی، نه تنها حق زندگی بلکه در ابعاد اجتماعی و سیاسی نیز با اقدامات خود حقوق انسانی بسیاری را از مردم دنیا سلب کرده‌اند. آسیب‌های انسانی جنگ‌های خودسرانه این کشور در ابعاد مختلف و نیز حمایت از رژیم غاصب صهیونیستی و دولت‌های مستبد در سرکوب صداهای مخالف و متفاوت، تنها بخش‌هایی از اقدامات ضد حقوق بشری آمریکاست که در سال ۱۴۰۰ نیز تداوم داشته است.

۱. تحریم‌های ظالمانه و ناقض حقوق بشر

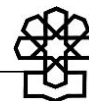
در حال حاضر، ایالات متحده تحریم‌های گسترده‌ای را علیه جمهوری اسلامی ایران، کره شمالی، سوریه، سودان، کوبا و ونزوئلا و تحریم‌های موردی را نیز در افغانستان، بلاروس، بوراندی، جمهوری آفریقای مرکزی، چین، ساحل عاج، کومور، جمهوری دموکراتیک کنگو، عراق، لبنان، قرقیزستان، لائوس، لیبریا، لیبی، موریتانی، میانمار، نیکاراگوئه، فلسطین، پاپوآ گینه نو، روسیه، سومالی، سودان جنوبی، سریلانکا، ترکیه، ترکمنستان، یمن و زیمبابوه علیه اشخاص و نهادها اعمال کرده است.^۴ در مجموع، وزارتخانه‌های خزانه‌داری، بازرگانی و وزارت امور خارجه آمریکا، علیه حداقل ۳۰ کشور یا قلمرو تحریم‌هایی را فهرست کرده‌اند. در دو دهه گذشته، تعداد تحریم‌های آمریکا علیه دولت‌ها، شرکت‌ها و مقامات

1. Siegfried, K. (2022, February 11). The Refugee Brief. Retrieved from UNHCR: <https://www.unhcr.org/refugeebrief/latest-issues/>

۲. مقام معظم رهبری (۲۱ مهر ۱۳۹۹)، بیانات در ارتباط تصویری با مراسم مشترک دانش‌آموختگی دانشجویان دانشگاه‌های افسری نیروهای مسلح. Retrieved from Khamenei.ir: <https://farsi.khamenei.ir/speech-content?id=46633>

۳. مقام معظم رهبری (۱۹ دی ۱۳۹۲)، به خاطر نقض حقوق بشر گریبان آمریکایی‌ها را در پیشگاه دادگاه افکار عمومی دنیا می‌گیریم. بیانات در دیدار مردم قم.

4. US Department of Treasury (2022, February 7). Sanctions Programs and Country Information. Retrieved from US Department of the Treasury: <https://home.treasury.gov/policy-issues/financial-sanctions/sanctions-programs-and-country-information>; Bureau of Industry and Security. (2022, February 7). Sanctioned Destinations. Retrieved from US Department of Commerce: <https://www.bis.doc.gov/index.php/policy-guidance/country-guidance/sanctioned-destinations>; Department of State. (2022, February 7). Economic Sanctions Programs. Retrieved from US Department of State: <https://www.state.gov/economic-sanctions-programs/>

سایر کشورها ۱۰ برابر شده است. دونالد ترامپ رئیس‌جمهور سابق آمریکا بیشترین تحریم‌ها را علیه سایر کشورها وضع کرده است. در برخی موارد - مانند تحریم‌های جامع علیه عراق در دهه ۱۹۹۰ و تحریم‌های فعلی علیه ونزوئلا - پیامدهای شناخته شده این تحریم‌ها برای غیرنظامیان ویرانگر بوده است. براساس برآوردها، مرگ بیش از نیم میلیون کودک عراقی با تحریم‌های عراق در دهه ۱۹۹۰ مرتبط بوده است.^۱ گزارش‌های اخیر در خصوص ونزوئلا نیز حاکی از آن است که در دو سال گذشته بیش از ۴۰,۰۰۰ غیرنظامی در این کشور در نتیجه تحریم‌های یکجانبه آمریکا جان خود را از دست داده‌اند.^۲ صرف‌نظر از حقوق سلب شده انسانی در ابعاد اجتماعی و حق توسعه زندگی، تلفات عمدتاً غیرنظامیان در این کشورها، خود سندی بر پوچ بودن ادعای آمریکا مبنی بر «انسانی» بودن این ابزار فشار است. آمریکا در دو سال اخیر و در اوج همه‌گیری کرونا نیز، با افزایش فشارهای تحریمی خود در حوزه‌های سلامت و دسترسی به امکانات پزشکی از این ابزار غیرانسانی به طرق مختلف استفاده و حق زندگی انسان‌های بسیاری را از آنها سلب کرده است.

جمهوری اسلامی ایران نیز از قربانیان تحریم‌های ظالمانه و غیرانسانی آمریکاست. طیف اقدامات آمریکا در قبال ایران از تحریم دارو تا تحریم‌های به ظاهر اقتصادی مانند محدود و مسدود ساختن تعاملات و تبادلات بانکی، تماماً به طور مستقیم حقوق اولیه انسانی مانند حق زندگی، حق امنیت و توسعه اجتماعی را مورد هدف قرار داده‌اند. مقامات آمریکایی عملاً سیستم بانکی سراسر جهان را برای اجرای یک سیاست خارجی تنبیهی به خدمت گرفته‌اند. منابع مختلفی تأیید کرده‌اند که تحریم‌ها باعث کمبود دارو و تجهیزات پزشکی در ایران شده است. از جمله اینکه طبق گزارش‌ها، دسترسی بیماران سرطانی به دارو دچار مشکلاتی شده است.

ایالات متحده با خروج از توافق هسته‌ای، تعهدات خود را که پیشتر چندان به آن عمل نمی‌کرد، زیر پا گذاشت و به‌رغم پایبندی جمهوری اسلامی ایران به اقدامات خود، فشار حداکثری را علیه ایران اعمال کرد. تحریم‌های مالی مانع مشارکت ایران در برنامه کواکس (که به برنامه جهانی واکسن کرونا اطلاق می‌شود) شد و به عبارت بهتر خریداری اقلام پزشکی مرتبط با واکسیناسیون کرونا را دشوار کرد. ایران نتوانست به منابع مالی خود در کشورهایی چون آلمان و کره جنوبی برای خرید واکسن کرونا دسترسی پیدا کند. مشکل دیگری نیز که در این میان وجود دارد این است که علاوه بر مسائل مالی مربوط به استفاده از ذخایر ارزی ایران، این موضوع هم که شرکت‌های آمریکایی همکار سازمان جهانی بهداشت و برنامه‌های ساخت واکسن، خود را در صورت معامله با ایران در خطر مجازات و جریمه می‌دیدند، مشکلات انتقال واکسن به ایران را بیشتر کرد.

۱-۱. تبعات حقوق بشری نظامی‌گری آمریکا

جنگ‌های آمریکا پس از یازدهم سپتامبر ۲۰۰۱، فجایع و تلفات انسانی عظیمی به بار آورده که بعد حقوق بشری آن کمتر به صورت جدی مورد بررسی و بازخواست قرار گرفته است. گزارش‌ها و تحلیل‌های صورت گرفته صرفاً به اطلاع‌رسانی و اظهارتأسف در این حوزه پرداخته‌اند و دولت‌ها و مقامات آمریکایی به‌ندرت در خصوص سلب حقوق اولیه

1. Rana, A., & Bali, A. U. (2020, March 25). Sanctions Are Inhumane—Now, and Always. Retrieved from Boston Review: <https://bostonreview.net/articles/aziz-rana-asli-u-bali-sanctions-are-inhumane-now-and-always/>

2. Also Rana, A., & Bali, A. U. (2020, March 25). Sanctions Are Inhumane—Now, and Always.

انسانی قربانیان این جنگ‌ها مجازات و مورد سؤال قرار گرفته‌اند. براساس گزارش ضدجنگ مؤسسه واتسون، تا سپتامبر ۲۰۲۱، حدود ۳۸۷۰۷۲ غیرنظامی در عراق، افغانستان، یمن، سوریه و پاکستان بر اثر جنگ‌های آمریکا جان خود را از دست داده‌اند.^۱ اقدامات نظامی‌گری آمریکا بعد از یازدهم سپتامبر ۲۰۰۱، تنها محدود به این کشورها نیست و در کشورهایی مانند سومالی نیز موجب کشته شدن تعداد زیادی از غیرنظامیان شده است. اما به دلیل آشکار نبودن و عدم برآورد رسمی آمار و ارقام حقیقی این جنایات بررسی ابعاد وسیع نظامی‌گری و ماجراجویی آمریکا در مناطقی مانند سومالی دشوار است. افرادی که در مناطق جنگی زندگی می‌کنند در خانه‌ها، بازارها و جاده‌ها کشته شده‌اند. اما آنچه واضح است اینکه قربانیان توسط انواع بمب‌ها، گلوله‌ها و هواپیماهای بدون سرنشین آمریکایی‌ها کشته و سرزمینشان به مناطق جنگی و ماجراجویی آمریکایی‌ها تبدیل شده است. بسیاری از غیرنظامیان در ایست‌های بازرسی، درحالی‌که مشغول کارهای خود هستند، روی مین‌ها یا بمب‌های خوشه‌ای پا می‌گذارند یا با وسایل نقلیه نظامی از جاده خارج می‌شوند.

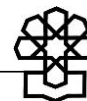
تبعات مرگ‌آور جنگ‌ها بعضاً هفته‌ها و یا ماه‌ها پس از حملات نیز باقی می‌ماند. بسیاری از مردم در مناطق جنگی در نتیجه زیرساخت‌های آسیب‌دیده و شرایط بد بهداشتی ناشی از جنگ جان خود را از دست داده‌اند. آوارگان و بازماندگان حملات در بسیاری از موارد به دلیل عدم دسترسی ثابت به مواد غذایی و در نتیجه از بین رفتن کسب‌وکار، افزایش آسیب‌پذیری، سوءتغذیه و بیماری جان خود را از دست داده‌اند.

۲-۱. سلب حق امنیت اجتماعی

بنا به اعلام سازمان ملل در حال حاضر ۸۲.۴ میلیون نفر به دلیل جنگ، آزار و اذیت، خشونت، نقض حقوق بشر یا بروز اختلال در کشورشان به اجبار جابه‌جا شده‌اند. گزارش‌ها حاکی از این است که تا سال ۲۰۲۱ و قبل از خارج شدن کامل نظامیان آمریکا از افغانستان حدود ۳۶ میلیون نفر براساس برآوردهای رسمی بین‌المللی و حدود دو برابر این رقم براساس برآوردهای غیررسمی، به دلیل اقدامات آمریکا، ناچار به جابه‌جایی و ترک محل زندگی‌شان شده‌اند.^۲

1. Lutz, C., & Crawford, N. C. (2021). Human Cost of Post-9/11 Wars: Direct War Deaths in Major War Zones. Brown University: Watson Institute.

۲. Philips, J. (2011). Asylum Seekers and Refugees: What are the Facts? Parliament of Australia, Department of Parliamentary Services. جابه‌جایی اجباری در این حوزه به سه بخش: جابه‌جایی داخلی، پناهندگی و پناهجویی تقسیم می‌شود. در این چارچوب پناهنده به فردی گفته می‌شود که براساس کنوانسیون ۱۹۵۱ سازمان ملل، تحت حمایت بین‌المللی قرار گرفته است، اما پناهجو فردی است که در تلاش است تا ذیل این قانون قرار بگیرد و همچنان وضعیت پناهندگی او تأیید نشده است.

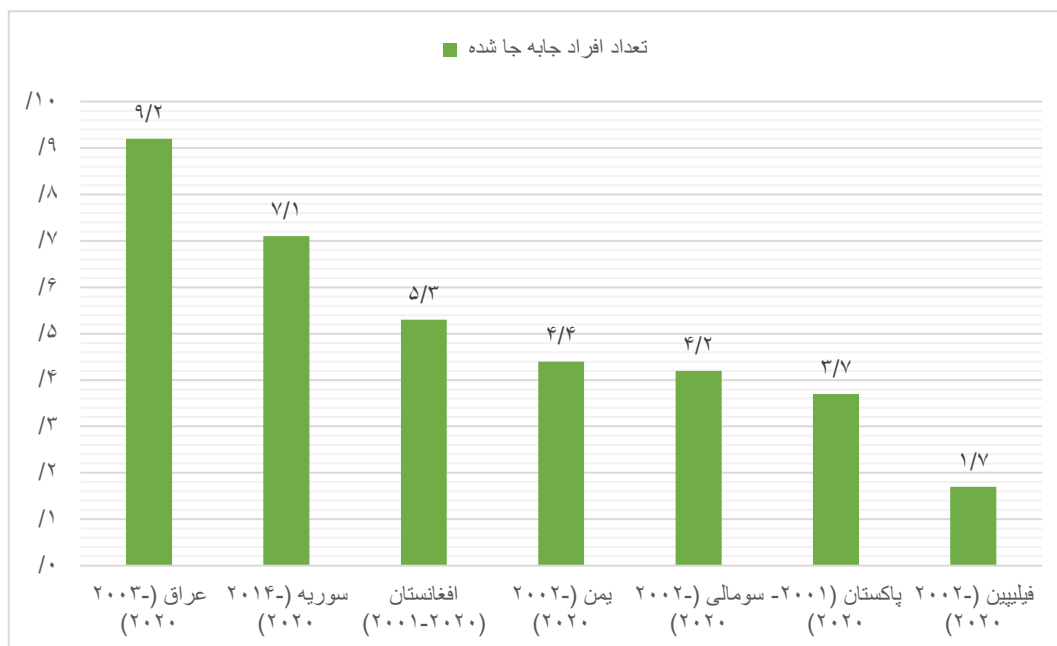
جدول ۲. تعداد جابه‌جایی‌های انجام شده به نسبت کل جمعیت هر کشور
به دلیل حملات آمریکا تا سال ۲۰۲۰

تعداد پناهندگان + پناه جویان	تعداد جابه‌جایی داخلی (IDP)	تعداد کل	% از جمعیت قبل از جنگ
۲,۰۸۳,۱۲۶	۳,۲۱۸,۸۲۷	۵,۳۰۱,۹۵۳	۲۶
۳۶۰,۶۴۳	۳,۳۶۳,۷۵۳	۳,۷۲۴,۳۹۶	۳
۷۱,۰۶۷	۴,۲۸۳,۷۰۱	۴,۳۵۴,۷۶۸	۲۴
۸۱۳,۲۱۵	۳,۳۸۳,۶۱۰	۴,۱۹۶,۸۲۵	۴۶
۹,۴۸۱	۱,۷۱۵,۳۷۶	۱,۷۲۴,۸۵۷	۲
۲,۲۴۹,۰۳۷	۶,۹۶۳,۱۳۸	۹,۲۱۲,۱۷۵	۳۷
۲,۱۴۲,۳۰۴	۵,۰۰۴,۹۸۸	۷,۱۴۷,۲۹۲	۳۷
۷,۷۲۸,۸۷۳	۲۷,۹۳۳,۳۹۳	۳۵,۶۶۲,۲۶۶	

جدول ۲، آماری از تعداد قربانیان جابه‌جایی اجباری از جنگ‌های علیه تروریسم آمریکا را نشان می‌دهد که برگرفته از گزارش «به‌وجود آوردن پناهندگان» مؤسسه واتسون، دانشگاه براون است.^۱ این آمار تا قبل از خروج کامل نظامیان آمریکا از افغانستان و تا سال ۲۰۲۰ است. با توجه به روش اتخاذ شده برای جمع‌آوری و تحلیل داده‌ها، آمار ارائه شده تعداد حداقلی و بسیار محافظه‌کارانه است. بنابر همین گزارش تحقیقات نشان داده است که در سال ۲۰۱۵ تعداد پناهندگان افغان ثبت نشده در پاکستان (حدود ۱.۳ میلیون) تقریباً به همان میزان پناهندگان ثبت شده (۱.۵ میلیون) بوده است. مطالعات بین‌المللی صرفاً پناهندگان ثبت شده را محاسبه می‌کنند و آمار واقعی می‌تواند حتی ۱/۵ تا ۲ برابر برآوردهای کلی در این جدول باشد.

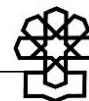
1. Vine, D., Coffman, C., Khoury, K., Lovasz, M., Bush, H., Leduc, R., & Walkup, J. (2020). Creating Refugees: Displacement Caused by the United States' Post-9/11 Wars. Boston, USA: Watson Institute of International and Public Affairs, Brown University.

نمودار ۵. آمار جابه‌جایی اجباری ناشی از نظامی‌گری آمریکا تا سال ۲۰۲۱

تعداد کل افراد جابه‌جا شده (آواره، پناهنده و پناهجو) ناشی از جنگ‌های علیه تروریسم آمریکا در هفت کشور عراق، افغانستان، سوریه، یمن، سومالی، فیلیپین و پاکستان تا آخر سال ۲۰۲۰. شمارش تعداد جابه‌جایی‌های اجباری در سوریه از سال ۲۰۱۴ با در نظر گرفتن شروع رسمی دخالت آمریکا در وقایع این کشور با توجه به گزارش مؤسسه واتسون تخمین زده شده است.

از میان کشورهای بررسی شده عراق و سوریه بالاترین تعداد جابه‌جایی‌های داخلی، پناهندگی و پناهجویی را داشته‌اند که اوج این جابه‌جایی‌ها به‌هنگام حملات مستقیم آمریکا بوده است. پناهجویان و آوارگان ساکن کمپ‌ها و حتی آوارگان داخلی در برخی کشورها مانند یمن، در شرایط زیستی و انسانی بحرانی و وخیمی به‌سر می‌برند و همچنان قادر به از سرگیری زندگی عادی خود نیستند. تعداد آوارگان در تمامی هفت کشور بررسی شده بسیار بیشتر از مجموع پناهندگان و پناهجویان است. بسیاری از این افراد به‌دلیل تخریب ایجاد شده و یا ادامه درگیری‌ها همچنان قادر به بازگشت به خانه‌هایشان نیستند. حضور بیست‌ساله آمریکا در کشورهای مختلف، به بهانه جنگ علیه تروریسم، تنها موجب وخامت اوضاع این کشورها و تشدید اختلاف‌ها شده و پیامدهای فردی و اجتماعی بسیاری برای قربانیان این اقدامات داشته است. این در حالی است که سازمان‌های بین‌المللی از پرداختن به حق و حقوق از دست رفته این قربانیان صرف‌نظر کرده‌اند و بازخواستی از آمریکا برای جان و مال از دست‌رفته و آوارگی این افراد نمی‌کنند.

۱-۲-۱. تبعات محیط زیستی

تغییرات اقلیمی بر طیف گسترده‌ای از حقوق اولیه انسانی، از جمله حق زندگی، توسعه، غذا، بهداشت، آب و مسکن تأثیرات جبران‌ناپذیری دارند.^۱ به همین دلیل نهادهای بین‌المللی تغییرات آب و هوایی را یک مشکل حقوق بشری و راه‌حل مشکل را در عملکرد در چارچوب‌های حقوق بشری می‌بینند.^۲ اما مسئله‌ای که کمتر به آن پرداخته شده سهم جنگ‌ها و نظامی‌گری کشورهایی مانند آمریکا و بررسی هزینه محیط زیستی اقدامات پنتاگون در تسریع روند تغییرات اقلیمی و سلب حقوق اولیه انسانی از مردم جهان است. پنتاگون، بزرگ‌ترین مصرف‌کننده سوخت‌های فسیلی و عامل تغییرات اقلیمی در جهان است^۳ که در سطح بین‌المللی کمتر به آن توجه شده است. نهادهای وزارت دفاع این کشور یکی از بزرگ‌ترین مصرف‌کنندگان سوخت‌های فسیلی در جهان هستند.^۴ هر ساله بیش از ۱۰۰ میلیون بشکه نفت تنها برای تأمین سوخت کشتی‌ها، خودروها، هواپیماها و تجهیزات عملیات‌های زمینی آمریکا در کشورهای مختلف مورد استفاده قرار می‌گیرد^۵ - میزانی که می‌تواند تأمین‌کننده انرژی ۴ میلیون سفر به دور دنیا باشد.^۶

آمریکا بعد از چین، دومین عامل منتشرکننده گاز گلخانه‌ای در جهان است.^۷ بیشترین تمرکز انتشار گازهای گلخانه‌ای در نیروهای نظامی این کشور (حدود ۸۰ درصد) و در سه بخش سازه‌ها (پایگاه‌ها)، پسماندها و سوخت تعریف می‌شود. **پایگاه‌های نظامی** - این مراکز در سراسر جهان به‌عنوان مکان‌های آلوده‌ساز شناخته شده‌اند. تنها در دو دهه ۶۰ و ۷۰ میلادی، نیروی دریایی آمریکا میلیون‌ها گالون پسماند رادیویی فعال در پایگاه دریایی پرل هاربور دفع کرده است.^۸ در حال حاضر وزارت دفاع آمریکا بیش از ۵۶۰،۰۰۰ ساختمان، حدود ۶۰۰۰ پایگاه داخلی و ۱۰۰۰ پایگاه خارجی (در مورد رقم دقیق بحث هست) در ۸۰ کشور جهان دارد که ۴۰ درصد گاز گلخانه‌ای در آن تولید می‌شود.^۹ تمامی این پایگاه‌ها برای انجام مأموریت‌های خود، به حجم بالایی از سوخت فسیلی نیاز دارند. از سوی دیگر نگهداری این پایگاه‌ها خود مسئله‌ای هزینه‌ساز در حوزه انرژی است. تنها در سال مالی ۲۰۱۷، وزارت دفاع این کشور ۳.۵ میلیارد دلار برای

1. the High Commissioner for Human Rights to the 21st Conference of the. (2015). Understanding Human Rights and Climate Change. Paris.

2. OHCHR. (2022, February 7). OHCHR and climate change. Retrieved from United Nations Human Rights Office of the High Commissioner: <https://www.ohchr.org/en/issues/hrandclimatechange/pages/hrclimatechangeindex.aspx>

3. Darby, L. (2019, September 13). How the U.S. Military Churns Out More Greenhouse Gas Emissions Than Entire Countries. Retrieved from GQ: www.gq.com

4. Crawford, N. C. (2019). Pentagon Fuel Use, Climate Change, and the Cost of War. Watson Institute of International & Public Affairs.

5. ODASD(OE). (2018). Operational Energy. Office of the Assistant Secretary of Defense for Sustainment Energy.

6. Union of Concerned Scientists. (2014, June 30). The US Military and Oil. Retrieved from Union of Concerned Scientists: www.ucsusa.org

7. EDGAR. (2019). 2019 Fossil CO2 Total Emission. EU Emissions Database for Global Atmospheric Research. Retrieved from Emissions Database for Global Atmospheric Research.; Crippa, M., Guizzardi, D., Muntean, M., Schaaf, E., Solazzo, E., Monforti-Ferrario, F., Olivier, J.G.J., Vignati, E., Fossil CO2 emissions of all world countries - 2020 Report, EUR 30358 EN, Publications Office of the European Union, Luxembourg, 2020.

8. LaDuke, W. (1999). All Our Relations: Native Struggles for Land and Life. Boston: South End Press.

9. Crawford, N. C. (2019, June 12). The Defense Department is Worried About Climate Change – and also a Huge Carbon Emitter. Retrieved from the Conversation: www.theconversation.com; Smith, G. (2016, January 18). The Pentagon's hidden Contribution to Climate Change. Retrieved from Earth Island Journal: www.earthisland.org

گرمایش سرمایه‌های دستگانه‌ها و تأمین برق تأسیسات نهادهایش هزینه کرد.^۱ ساختمان پنتاگون به تنهایی عامل انتشار ۵۵.۶۲۰ متریک تن گاز گلخانه‌ای در سال است.^۲

سوخت‌های عملیاتی – شاخص مصرف انرژی به‌هنگام احتساب انرژی در حوزه عملیات متفاوت است. انرژی عملیاتی – انرژی مورد نیاز برای آموزش، حرکت، و نگهداری نیروهای نظامی و سکوها تسلیحاتی – حدود ۷۰ درصد سوخت مصرفی وزارت دفاع آمریکا را تشکیل می‌دهد.^۳ تنها در سال ۲۰۱۶، وزارت دفاع آمریکا حدود ۸۶ میلیون بشکه نفت به منظور پیشبرد عملیات‌های خود مصرف کرده است.^۴ به‌طور کلی، برآوردها نشان می‌دهد که نیروی هوایی آمریکا (حدود ۵۰ درصد) و به‌دنبال آن نیروی دریایی (حدود ۳۳ درصد) و ارتش این کشور (حدود ۱۵ درصد) بیشترین سهم مصرف انرژی را از این میزان دارند. برای مثال جت B-52 استراتوفورتس^۵، به تنهایی در هر ساعت معادل مصرف هفت سال یک ماشین معمولی سوخت مصرف می‌کند.^۶ جدول ۳، ظرفیت و مصرف سوخت نسبی تعدادی از تجهیزات هوایی نیروی هوایی آمریکا را نشان می‌دهد.

جدول ۳. ظرفیت و مصرف سوخت نسبی برخی تجهیزات نیروی هوایی آمریکا

نوع هواپیما	مأموریت	ظرفیت سوخت داخلی به گالون	سوخت مصرفی
B-2	بمب‌گذاری	۲۵,۶۹۲ گالون	۴.۲۸ گالون/مایل
F-35A (CTOL)	جنگنده بمب‌گذار	۲,۸۴۶ گالون	۲.۳۷ گالون / مایل
A-10	پشتیبانی هوایی	۱,۶۹۲ گالون	۳.۳۸ گالون / مایل
KC-135R	تانکر سوخت‌رسان	۷,۶۹۲ گالون	۴.۹ گالون / مایل
KC-46A	تانکر سوخت‌رسان و کارگو	حدود ۱۶,۰۰۰ گالون	حدود ۲.۹ گالون / مایل

جنگ‌های آمریکا در غرب آسیا – اقدامات نظامی به بهانه مبارزه با تروریسم و تجهیز تسلیحاتی – عملیاتی کشورهای منطقه علیه یکدیگر، از مواردی است که سهم عظیم آمریکا در تغییرات اقلیمی را مشخص می‌سازد. همان‌طور که ذکر شد اصلی‌ترین حوزه مصرفی سوخت در پنتاگون در بخش هوایی این نهاد، به‌ویژه در جت‌هاست. طی هر مأموریت هوایی، صرف‌نظر از سوخت مصرفی در عملیات‌های پشتیبانی زمینی و دریایی آن، صدها تن CO₂ فقط از

1. Statement of Honorable Lucian Niemeyer, Assistant Secretary of Defense, Energy, Installations and Environment, before the Senate Committee on Appropriations, Subcommittee on Military Construction, Veterans Affairs, and Related Agencies,” 26 April 2018, p. 13.

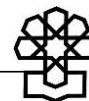
2. See the EPA, <https://www.epa.gov/ghgreporting/ghg-reporting-program-data-sets>.

3. Department of Defense, “Operational Energy,” https://www.acq.osd.mil/eie/OE/OE_index.html.

4. Also Crawford, N. C. (2019, June 12). The Defense Department is Worried About Climate Change – and also a Huge Carbon Emitter. Retrieved from the Conversation: www.theconversation.com

5. B- 52 Stratofortess

6. Steichen, L., & Koshgarian, L. (2020). No warming, No war: How Militarism Fuels the Climate Crisis and Vice Versa. Institute for Policy Studies. Retrieved from Institute for Policy Studies.

هواپیماها و جت‌ها در هوا آزاد می‌شود. عراق، افغانستان، یمن، سوریه و پاکستان طی دو دهه اخیر میزبان حملات هوایی گسترده‌ای از جانب آمریکا بوده‌اند. علاوه بر این، در بسیاری از این کشورها آمریکا پایگاه‌های نظامی تأسیس کرد و مواد و تجهیزات بسیاری را به آنجا منتقل کرده است. مؤسسه پژوهشی واتسون در گزارشی با در نظر گرفتن سوخت مصرفی در مرکز فرماندهی - مسئول عملیات‌ها در افغانستان، عراق و سوریه - سهم جنگ‌های علیه تروریسم آمریکا در انتشار گازهای گلخانه‌ای را ۲۴ درصد برآورد کرده است.^۱ بر این اساس تنها از سال مالی ۲۰۰۱ تا سال مالی ۲۰۱۸ آمریکا حدود ۴۴۳ میلیون متریک تن گاز گلخانه‌ای در عملیات‌های نظامی برون مرزی (با مداخله غیرمستقیم و مستقیم) منتشر کرده است.^۲

پسماندها - این زباله‌های نظامی را می‌توان در دو دسته کلی تقسیم کرد: ۱. پسماندهای شیمیایی و ۲. پسماندهای هسته‌ای. ۱. سایت‌های نظامی مجهز شده به امکانات تحقیقاتی در حوزه جنگ شیمیایی؛ ساخت و تعمیر هواپیما، کشتی و تانک؛ پایگاه‌های آموزشی و مانور؛ و چاله‌های دفع زباله‌های نظامی از جمله مکان‌ها و عوامل مهم آلودگی شیمیایی هستند.^۳ برخی آلاینده‌های این بخش شامل حلال‌های تمیزکننده فلز، آفت‌کش‌ها، روغن‌های ماشین‌کاری، مواد فلزی و مواد شیمیایی مورد استفاده در مواد منفجره است که بعضاً ماندگاری بسیاری در محیط زیست دارند. برای نمونه آزادسازی پرکلرات - که بخشی از سوخت موشک را تشکیل می‌دهد - حتی در زمان صلح و طی انفجارهای آموزشی، می‌تواند به جهت دوام این ماده در آب به‌ویژه آب‌های زیرزمینی، برای چندین دهه آلودگی‌های پایداری را ایجاد کند.^۴ اخیراً مطالعه‌ای در مورد شیرخشک تولید شده در ایالات متحده نشان داده که به‌دلیل مجاورت زمین‌ها و آلوده شدن آب‌های کنار پایگاه‌های داخلی آمریکا، همه انواع سوپا و فرمول‌های مبتنی بر شیر آلوده به پرکلرات هستند.^۵ ۲. از اولین بمب هسته‌ای که این کشور در نیومکزیکو در سال ۱۹۴۵ منفجر کرد، تا سال ۲۰۱۴ آمریکا، بیش از ۲۰۰۰ سلاح هسته‌ای را در دیگر نقاط جهان (زیرزمین، زیر آب و در فضا) آزمایش کرده است. برخی برآوردها حاکی از این است که تاکنون معادل بیش از ۲۹۰۰۰ بمب هیروشیما توسط آمریکا در جو آزمایش شده و بیش از ۹۰ پوند پلوتینیوم آزاد کرده است.^۶ این آزمایشات در کنار آسیبی که بر کارکنان و خانواده‌های این مراکز تحقیقاتی و نظامی دارد، بر مردمانی که در حیطه جغرافیایی و جوی آنها زندگی می‌کنند نیز تأثیر بسیاری داشته که کمتر به آن توجه می‌شود.^۷ پسماندهای هسته‌ای موجود در سایت‌های زمینی و امواج رادیو اکتیو ساطع‌شونده از آنها نیز مسئله دیگری است که با توجه به حجم فعالیت‌ها و آزمایش‌های هسته‌ای آمریکا تأثیر چشمگیری در تغییرات اقلیمی داشته است.

1. Crawford, N. C. (2019). Pentagon Fuel Use, Climate Change, and the Cost of War. Watson Institute of International & Public Affairs

2. Also Crawford, N. C. (2019). Watson Institute of International & Public Affairs.

3. Hynes, P. H. (2014). The "Invisible Casualty of War": Different Takes.

4. Also Hynes, P. H. (2014). The "Invisible Casualty of War": Different Takes.

5. President's Cancer Panel. "Reducing Cancer Risk: What We Can Do Now", 2008-2009 Annual Report, April 10, 2010; Retrieved from http://dealinfo.nci.nih.gov/advisors/pcp/annualReports/pcp08-09rpt/PCP_Report_08-09_508.pdf.

6. "General Overview of the Effects of Nuclear Testing", Comprehensive Test Ban Treaty Preparatory Commission, <http://www.ctbto.org>

7. Also President Cancer Panel. "Reducing Cancer Risk: What We Can Do Now", 2008-2009 Annual Report, April 10, 2010

۳-۱. تبعات حقوق بشری حمایت از دولت‌ها و رژیم‌های متخاصم

۳-۱-۱. فاجعه انسانی یمن

مردم یمن به دلیل حملات متجاوزانه ائتلاف عربی-آمریکایی که از سال ۲۰۱۵ آغاز شد، از حقوق ذاتی و انسانی اولیه خود همچون حق زندگی، داشتن کرامت و امنیت محروم شده‌اند. به‌عنوان یکی از شدیدترین فجایع انسانی ساخته دست بشر، کودکان، زنان و شهروندان مظلوم یمنی درگیر دشوارترین و شدیدترین بحران قحطی انسانی در چند دهه اخیر جهان هستند. جو بایدن، رئیس‌جمهوری آمریکا، در اولین سخنرانی سیاست خارجی خود (۲۰۲۱)،^۱ خاتمه بخشیدن به جنگ یمن را یکی از اصلی‌ترین اهداف دولت خود دانست و به‌عنوان اولین گام در این راستا در اوایل دولت خود، نام انصارالله را برای تسهیل دسترسی شهروندان این کشور به کمک‌های بشردوستانه از فهرست تروریستی خارج کرد. اما طی یک سال اخیر بایدن نیز مانند ترامپ به حمایت کورکورانه از سعودی‌ها و اماراتی‌ها علیه مردم یمن پرداخته و در سالروز ورودش به کاخ سفید، بازگرداندن نام انصارالله به فهرست سیاه آمریکا را در دست بررسی اعلام کرد.^۲ این اقدام به‌طور مشخص پس از پاسخ همه‌جانبه پهبادی و موشکی انصارالله به مواضع حیاتی امارات در ابوظبی و دبئی، و با این توجیه صورت گرفت که «به‌نظر نمی‌رسد پایان جنگ یمن به‌راحتی حاصل شود». تا پیش از این رؤسای جمهور اسبق آمریکا، ترامپ و اوباما نیز به بهانه‌های مختلف تمام‌قد از سعودی‌ها و اماراتی‌ها در جنگ با یمن حمایت کرده بودند. ماجراجویی سعودی‌ها و حامیان‌شان یمن را به مرز قحطی رسانده تا جایی که سازمان ملل از آن به‌عنوان بدترین بحران حقوق بشری جهان یاد کرده و حتی کمکی ۲۰ میلیون دلاری نیز برای رفع بحران آوارگان آن در نظر گرفته است. وخامت اوضاع به‌قدری است که سازمان‌های بین‌المللی هم قادر به چشم‌پوشی از مسئله نبودند و با توجه به اوج‌گیری بحران یمن، کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل خواستار انجام تحقیقات شفاف و بی‌طرفانه درباره جنایت سعودی‌ها در زندان صعده نیز شده است.

دفتر هماهنگ‌کننده حقوق بشر سازمان ملل متحد آمار کشته‌شدگان جنگ یمن را تا پایان سال ۲۰۲۱ بیش از ۳۷۷ هزار نفر اعلام کرده است.^۳ پیش‌بینی شده که در صورت طولانی شدن درگیری، تا سال ۲۰۳۰، در مجموع حدود ۱.۳ میلیون نفر جان خود را از دست خواهند داد.^۴ برنامه توسعه سازمان ملل تخمین زده که درصد بسیار بالایی (حدود ۷۰ درصد) از این مرگ‌ومیرها ناشی از عواملی مانند از دست دادن معیشت، افزایش قیمت مواد غذایی و بدتر شدن خدمات اولیه مانند بهداشت و آموزش بوده و ۷۰ درصد از کشته‌شدگان نیز کودکان زیر پنج سال خواهند بود.^۵ براساس تخمین این گزارش تعداد کسانی که تا سال ۲۰۳۰ با سوءتغذیه مواجه می‌شوند به ۹.۲ میلیون نفر و تعداد افرادی که

1. Biden, J. R. (2021, February 4). Remarks by President Biden on America's Place in the World. Retrieved from the White House: <https://www.whitehouse.gov/briefing-room/speeches-remarks/2021/02/04/remarks-by-president-biden-on-americas-place-in-the-world/>

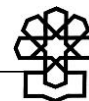
۲. صفاری، زهره. ۱۴۰۰ دی ۴. گروه‌های حقوق بشری علیه بایدن. ایران آنلاین

<https://www.ion.ir/news/767711/>

3. UNDP. (2021, November 23). UNDP: Recovery in Yemen Possible Despite Fast-deteriorating Situation. Retrieved from United Nations Development Programme.

۴. بیگی، علیرضا. ۱۴۰۰. بررسی وضعیت حقوق بشر یمن در آستانه هفتمین سالگرد حمله عربستان سعودی. مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی.

5. Also UNDP. (2021, November 23). UNDP: Recovery in Yemen Possible Despite Fast-deteriorating Situation.

در فقر شدید زندگی می‌کنند به ۲۲ میلیون نفر یا ۶۵ درصد از جمعیت کشور یمن خواهد رسید. براساس آمارهای اعلامی از سازمان ملل تا اوایل سال ۲۰۲۲، حدود ۲۰ میلیون شهروند یمنی یعنی بیش از نیمی از جمعیت این کشور، از قحطی و گرسنگی شدید در رنج هستند و ۷.۴ میلیون نفر دیگر در آستانه قحطی شدید قرار داشتند.^۱ خدمات عمومی از بین رفته است، تنها ۵۱ درصد از مراکز بهداشتی به‌طور کامل فعال هستند و دارو و تجهیزات محدود است.^۲ دسترسی به آب سالم به یک چالش بزرگ تبدیل شده است و نبود سرویس بهداشتی مناسب خطر ابتلا به بیماری‌های مسری را افزایش داده است.

نزدیک به ۸۰ درصد از مردم یمن قادر به تأمین نیازهای غذایی خود نیستند و در فقر به‌سر می‌برند.^۳ یمن به‌عنوان کشوری با کمبود مواد غذایی، وابستگی شدیدی به واردات دارد. این موضوع آگاهانه مورد هدف سعودی‌ها و شرکای آنها قرار گرفته و باعث اختلال عمده در روند انتقال و توزیع مواد غذایی و سایر منابع شده است. گرسنگی در سراسر کشور، حتی صدها مایل دورتر از خط مقدم جنگ، فراگیر است. حدود ۲.۲۵ میلیون کودک در مجموع و ۴۰۰ هزار کودک زیر پنج سال از سوءتغذیه شدید رنج می‌برند و تقریباً ۲۰.۱ میلیون نفر نیز به کمک‌های بهداشتی نیاز دارند. حمایت آمریکایی‌ها از ماجراجویی سعودی‌ها مردم یمن را از حقوق اولیه و انسانی خود ساقط کرده و عدم دسترسی شهروندان این کشور به کالاهای اساسی، غذایی و دارویی از طریق حصر بنادر و خطوط هوایی موجب وخامت اوضاع و تشدید فاجعه انسانی شده است. ایالات متحده به‌طور ضمنی با محاصره یمن از طرف سعودی‌ها همکاری کرد و آن را به چالش نکشید و حتی با نیروی دریایی خود در منطقه به پشتیبانی از اقدامات عربستان و امارات پرداخته است.^۴

۲-۳-۱. تجاوز رژیم صهیونیستی به غزه

جنگ دوازده‌روزه غزه در بهار سال ۱۴۰۰، بار دیگر رویکرد ضد حقوق بشری آمریکا را در حمایت از رژیم غاصب و ستمگر صهیونیستی به‌گونه‌ای نمایان ساخت که افکار عمومی جهان و حتی شهروندان آمریکایی نیز نتوانستند آن را نادیده بگیرند و حمایت کورکورانه آمریکا از رژیم صهیونیستی را به‌شدت محکوم کردند در این میان بایدن نیز نشان داد سیاست‌های وی در قبال هم‌پیمان قدیمی کشور خود تفاوت چندانی با دولت‌های پیشین آمریکا ندارد.

در اکتبر سال ۲۰۲۰، براساس حکم دادگاه رژیم صهیونیستی به چندین خانواده فلسطینی ساکن شیخ جراح - محله‌ای در بیت‌المقدس شرقی - مهلت داده شد تا ماه مه ۲۰۲۱ خانه‌های خود را ترک کرده و زمین‌هایشان را به خانواده‌های صهیونیستی واگذار کنند. پیش از این حکم، در فوریه ۲۰۲۱، چندین خانواده فلسطینی از شیخ جراح به حکم دادگاه، در مورد جلسات استیناف و مالکیت اموال اعتراض کرده و خواستار پایان دادن به آوارگی اجباری فلسطینی‌ها از خانه‌هایشان در بیت‌المقدس شده بودند. اما پس از صدور حکم دادگاه به‌نفع رژیم صهیونیستی و گسترش اعتراضات، اقدامات تهاجمی نیروی پلیس رژیم صهیونیستی نیز علیه تظاهرکنندگان گسترش یافت. پس از هفته‌ها تظاهرات و

1. OCHA. (2022, February 7). Yemen Crisis Overview. Retrieved from United Nations Office for the Coordination of Humanitarian Affairs: <https://www.unocha.org/yemen/crisis-overview>

2. Also OCHA. (2022, February 7). Yemen Crisis Overview.

3. OXFAM. (2022, February 13). Yemen on the Brink: Conflict is Pushing Millions Towards Famine. Retrieved from OXFAM International: <https://www.oxfam.org/en/yemen-brink-conflict-pushing-millions-towards-famine>

4. Sheline, A. R., & Riedel, B. (2021). Biden's Broken Promise on Yemen. Brookings.

افزایش تنش‌ها بین معترضان و شهرک‌نشینان رژیم صهیونیستی و پلیس در ماه رمضان، حملات وحشیانه پلیس رژیم صهیونیستی در محوطه مسجدالاقصی رخ داد.

تنش‌ها در سراسر بیت‌المقدس شرقی افزایش یافت و با برگزاری جشن روز اورشلیم تشدید شد. دهم ماه مه، پس از چندین روز خشونت متوالی در سراسر بیت‌المقدس و استفاده از تسلیحات کشنده و غیرکشنده توسط پلیس رژیم صهیونیستی، حماس و سایر گروه‌های مبارز فلسطینی به دادخواهی، صدها موشک به سمت خاک رژیم صهیونیستی پرتاب کردند. آنها نیز با حملات هوایی و سپس بمباران توپخانه‌ای علیه اهدافی در غزه، مدعی هدف قرار دادن نیروهای مقاومت و زیرساخت‌های آنها شدند. اما در عمل، اهداف هوایی این رژیم غاصب بسیار فراتر بود و شامل اهدافی از جمله ساختمان‌های مسکونی، مقرهای رسانه‌ها و مراکز مراقبت‌های بهداشتی و پناهجویان شد. از مجموع شهدای حملات ۱۲ روزه رژیم صهیونیستی به نوار غزه ۶۶ نفر کودک، ۳۹ نفر زن و ۱۷ نفر افراد سالخورده بودند.^۱

دولت بایدن هرچند پس از چند روز از وقوع درگیری خواستار آتش‌بس از جانب طرفین برای کاهش تلفات شد، اما همچنان حمایت از رژیم صهیونیستی را در دستور قرار داد. برخی از منابع خبری رژیم صهیونیستی و آمریکایی اذعان کرده‌اند که نخستین هشدارها در زمینه اقدامات غیرانسانی یهودیان سرزمین اشغالی علیه مردم فلسطین، از اواخر ماه آوریل - یک ماه قبل از درگیری‌ها - به دولت بایدن داده شده بود. کارشناسان و تحلیلگران حاضر در واشنگتن به دولت بایدن در مورد مسائلی همچون به تعویق افتادن انتخابات پارلمانی فلسطینیان و اخراج آنها از بخش شرقی بیت‌المقدس هشدار دادند و اعلام کردند که این موارد می‌تواند به بحران و درگیری دیگری در منطقه منجر شود.^۲ اما از آنجاکه برخلاف شعارهای حقوق بشری آمریکا، این کشور همواره از جنایات صهیونیست‌ها حمایت کرده است، بایدن نیز به‌طور واضح با منطق اینکه «دفاع از خود حق مشروع رژیم صهیونیستی»^۳ است، به حمایت کورکورانه از اقدامات ضدانسانی این رژیم ادامه داد. جو بایدن حتی در حمایت از هم‌پیمان اشغالگر خود در طول درگیری‌ها، پیشنهاد فروش ۷۳۵ میلیون دلار تسلیحات آمریکایی به ارتش صهیونیستی را نیز داد.^۴

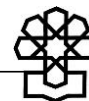
۱. بخش بین‌الملل خبرگزاری دانشجو ۲ خرداد ۱۴۰۰.

۲. بخش بین‌الملل خبرگزاری دانشجو (۲ خرداد ۱۴۰۰) بایدن قبل از جنگ ۱۲ روزه غزه از آن آگاه بود. خبرگزاری دانشجو

Retrieved from: <https://snn.ir/fa/>

3. Liptak, K., Zeleny, J., & Collins, K. (2021, May 13). 'Israel has a Right to Defend Itself': Biden Says he Expects Middle East Violence to Abate Soon. Retrieved from ABC Los Angeles: <https://abc7.com/biden-israel-palestine-conflict-2021-why-are-and-hamas-fighting-gaza/10625463/>

4. Osgood, B. (2021, May 24). As Gaza Mourns, Support Builds to Condition US aid to Israel. Retrieved from AlJazeera: <https://www.aljazeera.com/economy/2021/5/24/palestinian-rights-groups-see-shift-in-us-opinion-on-israel-aid>

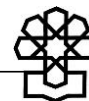
در حال حاضر مقوله حقوق بشر صرفاً ابزاری سیاسی و تبلیغاتی، جهت پیشبرد اهداف و پیگیری منافع قدرت‌های جهانی است و به صورت واقع‌گرایانه و عادلانه مورد توجه و بررسی قرار نگرفته است. اما جمهوری اسلامی ایران بر اساس راهبرد حمایت از مظلومان و مستضعفان جهان، در تلاش است تا ضمن احقاق حقوق قربانیان در سراسر جهان نسبت به افشای سیاست‌ها و اقدامات ضدانسانی قدرت‌های سلطه‌گر اقدام نماید. گزارش حاضر نیز در همین راستا به بررسی اقدامات ضد حقوق بشری آمریکا، به‌عنوان بزرگ‌ترین ناقض این حقوق اساسی، در دو سطح داخلی و بین‌المللی و تبیین ابعاد و تبعات گوناگون و بلندمدت اقدامات این کشور در حیطه حقوق بشر پرداخته است. لازم به ذکر است در این گزارش مقیاس سنجش عملکرد آمریکا در مواجهه با حقوق بشر، ادعاها و یا تفسیرهایی است که از سوی خود آمریکایی‌ها نسبت به حقوق بشر - فارغ از درستی یا نادرستی آنها - ابراز شده است.

عملکرد ایالات متحده طی سال ۱۴۰۰ مؤید آن است که این کشور بسان سال‌های گذشته، همچنان در سطوح مختلف به‌طور گسترده به نقض حقوق اساسی و بعضاً اولیه بشری پرداخته است. تا جایی که گزارش‌های متعدد بین‌المللی نیز که اغلب سعی در جانبداری از اقدامات ناقض حقوق بشری آمریکا و توجیه آن دارند، قادر به چشم‌پوشی از برخی اقدامات این کشور مانند کشتار خودسرانه پلیس، اقدامات خودسرانه نظام قضایی و فجایع انسانی افغانستان، یمن و غزه نبوده‌اند. با این حال و علیرغم حجم وسیع اقدامات ضد حقوق بشری دولت آمریکا در داخل و خارج از این کشور، همچنان مقامات آمریکایی تحت پیگرد و رسیدگی قرار نمی‌گیرند. دولت آمریکا در واقع علاوه بر حقوق افراد و اتباع در کشورهای دیگر، حقوق اولیه و اساسی مردم خود را نیز به ابزاری سیاسی و تبلیغاتی در راستای اهداف سیاستمداران و مقامات این کشور بدل کرده و منزلت و کرامت انسانی این افراد را بازیچه اقدامات خود قرار داده است.

از همین رو لازم است مجامع بین‌المللی و دولت‌های مختلف به ویژه دولت‌های مسلمان و دغدغه‌مند در حوزه حفظ کرامت و ارزش‌های انسانی، با طرح اقدامات غیرانسانی آمریکا در مجامع و نهادهای بین‌المللی و درخواست پیگیری اقدامات خودسرانه و ضد حقوق بشری این کشور، به دفاع از حقوق قربانیان این جرائم بپردازند. در حوزه فعالیت‌های مردمی و مدنی نیز، انتشار اسناد و مدارک اقدامات غیرقانونی و نقض‌های حقوق بشری آمریکا در فضای مجازی، تشکیل کارزارهای مردمی و اجتماعی بین‌المللی به منظور افشای اقدامات ضد انسانی دولت آمریکا و درخواست برای پیگیری موضوع از جمله گام‌های اولیه رویکرد آفندی در قبال اقدامات ضد حقوق بشری آمریکا محسوب می‌شود.

منابع و مأخذ

۱. علیرضا، بیگی (۱۴۰۰). بررسی وضعیت حقوق بشر یمن در آستانه هفتمین سالگرد حمله عربستان سعودی، مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی.
۲. مقام معظم رهبری (۲ خرداد ۱۴۰۰)، به خاطر نقض حقوق بشر گریبان آمریکایی‌ها را در پیشگاه دادگاه افکار عمومی دنیا می‌گیریم، قم، ۱۹ دی ۱۳۹۲.
۳. بخش بین‌الملل خبرگزاری دانشجو، بایدن قبل از جنگ ۱۲ روزه غزه از آن آگاه بود Retrieved from <https://snn.ir/fa/news/936436/>
۴. مقام معظم رهبری (۱۹ اسفند ۱۳۹۵)، دیدار رئیس اعضای مجلس خبرگان رهبری با رهبر انقلاب Retrieved from <https://farsi.khamenei.ir/news-content?id=35945>
۵. مقام معظم رهبری، (۲۱ مهر ۱۳۹۹)، بیانات در ارتباط تصویری با مراسم مشترک دانش‌آموختگی دانشجویان دانشگاه‌های افسری نیروهای مسلح Retrieved from [Khamenei.ir: https://farsi.khamenei.ir/speech-content?id=46633](https://farsi.khamenei.ir/speech-content?id=46633)
۶. زهره، صفاری (۴ دی ۱۴۰۰)، گروه‌های حقوق بشری علیه بایدن Retrieved from <https://www.ion.ir/news/767711/%d8%a7%d9%82%d8%af%d8%a7%d9%85-%d8%ac%d9%88-%d8%a8%d8%a7%db%8c%d8%af%d9%86-%d8%b9%d9%84%db%8c%d9%87-%d8%a7%d9%86%d8%b5%d8%a7%d8%b1%d8%a7%d9%84%d9%84%d9%87>
۷. مقام معظم رهبری (۹ تیر ۱۳۹۵)، دیدار رئیس و مسئولان قوه قضائیه با رهبر Retrieved from <https://farsi.khamenei.ir/news-content?id=33645>
۸. مقام معظم رهبری (۲ خرداد ۱۳۹۷)، بیانات در دیدار مسئولان نظام Retrieved from <https://farsi.khamenei.ir/speech-content?id=39655>
9. Adelstein, J., & Bannon, A. (2021). State Supreme Court Diversity — April 2021 Update. Brennan Center for Justice.
10. Amnesty International. (2020). USA: The World is Watching Mass Violations By U.S. Police of Black Lives Matter Protesters' Rights. Amnesty International.
11. Artiga, S., Hill, L., & Haldar, S. (2021). COVID-19 Cases and Deaths by Race/Ethnicity: Current Data and Changes Over Time. KFF.
12. Centers of Disease Control and Prevention. (2022). Risk for COVID-19 Infection, Hospitalization, and Death By Race/Ethnicity. CDC.gov.
13. CRS. (2021). Foreign Intelligence Surveillance Act (FISA): An Overview. DC: Congressional Research Service.
14. DPIC. (2020). DPIC Report - At Least 1,300 Prisoners are on US Death Rows in Violation of US Human Rights Obligations. June.
15. GW Program on Extremism. (2022). Capitol Hill Siege. GW Program on Extremism.
16. Human Rights Advocates. (n.d.). Enforcing the Rights of Children in the Juvenile Justice System. Human Rights Advocates.
17. Kantamneni, N. (2020). The Impact of the COVID-19 Pandemic on Marginalized Populations in the United States: A Research Agenda. Journal of Vocational Behavior.
18. Monck, A., Hammond, M., Emerson, J., & Phares, K. (2020). 2020 Police Violence Report. Mapping Police Violence.
19. OHCHR. (2022, February 7). OHCHR and climate change. Retrieved from United Nations Human Rights Office of the High Commissioner: <https://www.ohchr.org/en/issues/hrandclimatechange/pages/hrclimatechangeindex.aspx>
20. Chappell, B. (2017, August 17). Psychologists Behind CIA 'Enhanced Interrogation' Program Settle Detainees' Lawsuit. Retrieved from NPR: <https://www.npr.org/sections/two-way/2017/08/17/544183178/psychologists-behind-cia-enhanced-interrogation-program-settle-detainees-lawsuit>
21. Goitein, E. (2019, October 22). How the FBI Violated the Privacy Rights of Tens of Thousands of Americans. Retrieved from Brennan Center for Justice: <https://www.brennancenter.org/our-work/analysis-opinion/how-fbi-violated-privacy-rights-tens-thousands-americans>

22. Iceland Human Rights Center. (2021, January 18). The Right Not to be Arbitrarily Killed by the State. Retrieved from Iceland Human Rights Center: <https://www.humanrights.is/en/human-rights-education-project/comparative-analysis-of-selected-case-law-achpr-iachr-echr-hrc/the-right-to-life/the-right-not-to-be-arbitrarily-killed-by-the-state>
23. Biden, J. R. (2021, February 4). Remarks by President Biden on America's Place in the World. Retrieved from the White House: <https://www.whitehouse.gov/briefing-room/speeches-remarks/2021/02/04/remarks-by-president-biden-on-americas-place-in-the-world/>
24. Nakashima, E. (2021, April 26). Federal court approved FBI's continued use of warrantless surveillance power despite repeated violations of privacy rules. Retrieved from Washington Post: https://www.washingtonpost.com/national-security/fbi-surveillance-privacy-violations/2021/04/26/608f342a-a696-11eb-8d25-7b30e74923ea_story.html
25. Liptak, K., Zeleny, J., & Collins, K. (2021, May 13). 'Israel has a right to defend itself': Biden says he expects Middle East violence to abate soon. Retrieved from ABC Los Angeles: <https://abc7.com/biden-israel-palestine-conflict-2021-why-are-and-hamas-fighting-gaza/10625463/>
26. Osgood, B. (2021, May 24). As Gaza mourns, support builds to condition US aid to Israel. Retrieved from AlJazeera: <https://www.aljazeera.com/economy/2021/5/24/palestinian-rights-groups-see-shift-in-us-opinion-on-israel-aid>
27. HRW. (2021, August 6). 178 Groups Denounce Biden Administration's Continued Violation of Refugee Protections. Retrieved from Human Rights Watch: <https://www.hrw.org/news/2021/08/06/178-groups-denounce-biden-administrations-continued-violation-refugee-protections>
28. NCSL. (2021, August 11). States and Capital Punishment. Retrieved from National Conference of State Legislatures: <https://www.ncsl.org/research/civil-and-criminal-justice/death-penalty.aspx>
29. Human Rights First. (2021, August 24). Human Rights Travesty: Biden Administration Embrace of Trump Asylum Expulsion Policy Endangers Lives, Wreaks Havoc. Retrieved from Human Rights First: <https://www.humanrightsfirst.org/resource/human-rights-travesty-biden-administration-embrace-trump-asylum-expulsion-policy-endangers>
30. Klosowski, T. (2021, September 6). The State of Consumer Data Privacy Laws in the US (And Why It Matters). Retrieved from The New York Times: <https://www.nytimes.com/wirecutter/blog/state-of-privacy-laws-in-us/>
31. BLS. (2022). The Employment Situation — January 2022. Bureau of Labor Statistics of US Department of Labor.
32. ACLU. (2022, January 18). Human Rights and The Death Penalty. Retrieved from ACLU: <https://www.aclu.org/issues/human-rights/human-rights-and-death-penalty#:~:text=The%20U.S.%20death%20penalty%20system,degrading%20treatment%20and%20even%20torture.>
33. HRW. (2022, January 18). United States Events of 2020. Retrieved from Human Rights Watch: <https://www.hrw.org/world-report/2021/country-chapters/united-states#>
34. NAACP. (2022, January 18). Criminal Justice Fact Sheet. Retrieved from NAACP: <https://naacp.org/resources/criminal-justice-fact-sheet>
35. ACLU. (2022, January 19). Human Rights and Criminal Justice. Retrieved from ACLU: <https://www.aclu.org/issues/human-rights/human-rights-and-criminal-justice>
36. Labor Statistics. (2022, February). US Bureau of Labor Statistics. Retrieved from <https://www.bls.gov/>
37. Bureau of Industry and Security. (2022, February 7). Sanctioned Destinations. Retrieved from US Department of Commerce: <https://www.bis.doc.gov/index.php/policy-guidance/country-guidance/sanctioned-destinations>
38. Department of State. (2022, February 7). Economic Sanctions Programs. Retrieved from US Department of State: <https://www.state.gov/economic-sanctions-programs/>
39. OCHA. (2022, February 7). Yemen Crisis Overview. Retrieved from United Nations Office for the Coordination of Humanitarian Affairs: <https://www.unocha.org/yemen/crisis-overview>
40. Lutz, C., & Crawford, N. C. (2021). Human Cost of Post-9/11 Wars: Direct War Deaths in Major War Zones. Brown University: Watson Institute.

41. OXFAM. (2022, February 13). Yemen on the brink: conflict is pushing millions towards famine. Retrieved from OXFAM International: <https://www.oxfam.org/en/yemen-brink-conflict-pushing-millions-towards-famine>
42. PHR. (2022, February 20). Papers and Reports on US Torture. Retrieved from Physicians for Human Rights: <https://phr.org/issues/torture/prevention/papers-and-reports-on-u-s-torture/>
43. Rana, A., & Bali, A. U. (2020, March 25). Sanctions Are Inhumane—Now, and Always. Retrieved from Boston Review: <https://bostonreview.net/articles/aziz-rana-asli-u-bali-sanctions-are-inhumane-now-and-always/>
44. Ranking Digital Rights. (2019). 2019 RDR Corporate Accountability Index. RDR.
45. RDR. (2020). The 2020 RDR Index. Retrieved from Ranking Digital Rights: <https://rankingdigitalrights.org/index2020>
46. Ries, L., & Canaparo, G. C. (2022, January 20). Biden's New Domestic Terrorism Unit Bad for Freedom-Loving Americans. Retrieved from Heritage: <https://www.heritage.org/terrorism/commentary/bidens-new-domestic-terrorism-unit-bad-freedom-loving-americans>
47. Rosenberg, C. (2020, January 21). Architect of C.I.A. Interrogation Program Testifies at Guantánamo Bay. Retrieved from The New York times: <https://www.nytimes.com/2020/01/21/us/politics/guantanamo-bay-interrogation.html>
48. Sawyer, W., & Wagner, P. (2020, March 24). Mass Incarceration: The Whole Pie 2020. Retrieved from Prison Policy Initiative: <https://www.prisonpolicy.org/reports/pie2020.html>
49. Sheline, A. R., & Riedel, B. (2021). Biden's broken promise on Yemen. Brookings.
50. Siegfried, K. (2022, February 11). The Refugee Brief. Retrieved from UNHCR: <https://www.unhcr.org/refugeebrief/latest-issues/>
51. Tayler, L., & Epstein, E. (2022). Legacy of the "Dark Side": The Costs of Unlawful US Detentions and Interrogations Post-9/11. Brown University: Watson Institute.
52. the High Commissioner for Human Rights to the 21st Conference of the. (2015). Understanding Human Rights and Climate Change. Paris.
53. The Washington Post. (2021). 904 people have been shot and killed by police in the past year. The Washington Post.
54. UNDP. (2021, November 23). UNDP: Recovery in Yemen possible despite fast-deteriorating situation. Retrieved from United Nations Development Programme.
55. UNHR. (2021). USA: UN experts condemn collective expulsion of Haitian migrants and refugees. United Nations Human Rights Office of High Commissioner.
56. US Department of Treasury. (2022, February 7). Sanctions Programs and Country Information. Retrieved from US Department of the Treasury: <https://home.treasury.gov/policy-issues/financial-sanctions/sanctions-programs-and-country-information>
57. Vogels, E., Anderson, M., Porteus, M., Baronavski, C., Atske, S., McClain, C., Ramshankar, M. (2021). Americans and 'Cancel Culture': Where Some See Calls for Accountability, Others See Censorship, Punishment. Pew Research Center.

